MAGYAR FUTÁR

RAJNISS FERENC LAPJA

...hogy virág borítsa a magyar hősök sírját!

PÁRISBAN

Lassabban ver Franciaország szíve; nem uszítja vad iramra a nyugtalan nemzetközi had s a demokrata halálttán sem ijesztgeti többé a tőzsdén, az utcai tüntetésekben és a végtelen politikai botrányokban. Háborús sebei még nem gyógyultak be, sok család gyászol és sok helyen felszakad a düh a elveszett dicsőség gondolatán, **de az élet nem áll meg sohol** követeli egyszerű jogait s Páris népe túlnyomó többségében józanul ítéli meg a helyzetet, megérti az új kezdés nehézségeit, alkalmazkodik a viszonyokhoz, dolgozik, küzd, mosolyog, énekel s mulat, ha teheti. Talán jobban **francia** Páris, mint az előtt volt s irodalma, művészete, életformája visszatér a nemzeti hagyományokhoz. Zsúfoltak a színházak, hullámzik minden felé az embertömeg s Páris sajátos ritmusa megelevenedik a széles utakon. **Elsodort sok mindent a háború, de a megmaradt egészséges ösztönökből kivirágozhatik az új Európában a régi Páris igazi szépsége és varázsa...**

Oreg kocsi — fiatal mosoly a párisi utcán...

A festő munkához lát a Montparnasse művésztanyáján csakúgy, mint azelőtt...

A munkás elmereng egy pohár vörösbor mellett.

Jó az omnibusz is, ha nincs más...

A rendőr figyeli az eseményeket...

...AJLIK AZ ÉLET

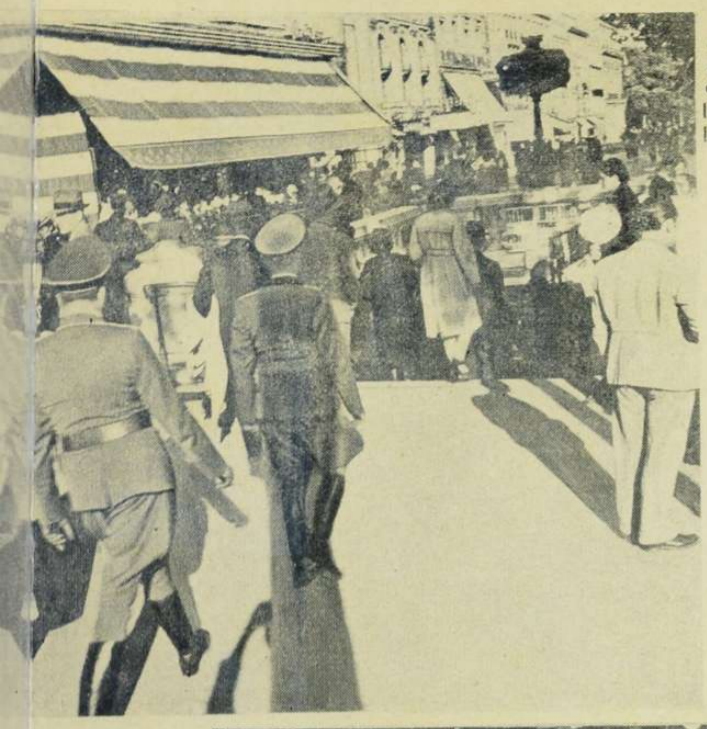

A forgalmat nagyobbrészt a földalatti Metro bonyolítja le. A marbeuzi lejárat, délután 6 órakor.

Furcsa kis autók szaladgálnak, — benzinjük a láberő...

...gyesüit erővei...
...la ketten gázol-
...ák a pedált, úgy
...zalad a pótautó,
...int a veszedelem...

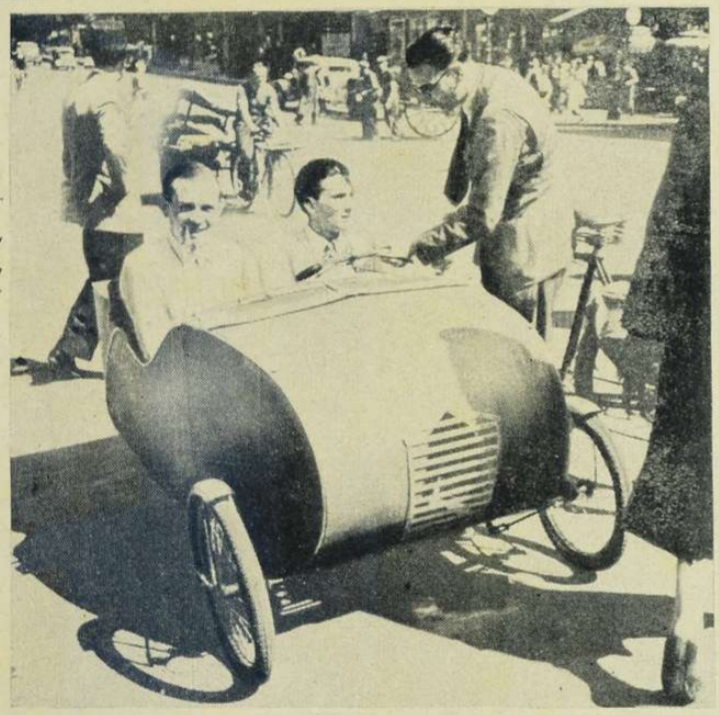

Ez itt a taxi! A soffőrnek háttal ülnek a vendégek. A soffőr biciklizik s húzza maga után a taxit. Dombnak fel magasabb a viteldíj. Az elegáns taxis virágot tűz párisi ízléssel a kocsijára...

Sokkal egyszerűbb és kényelmesebb természetesen a poraiból megelevenedett egyszerű bicikli s szép látvány, — ha szép leány ül rajta...

Párisi tréfa az új taxiról: — „Vigyen bennünket a Bois de Boulogne-ig s ha már a zöldben vagyunk, csukja be a tetőt..."

Őszi sár a szovjetfronton

Ősz van, október vége...

Fenn északon már havazik, a szovjetfront délebbre fekvő vonalán pedig eső, köd váltotta fel a napsütéses koraőszi napokat. A szürkére borult ég felhői esővel szitálják meg Oroszország földjét és a küzdő csapatok új ellenféllel kerültek szembe... Az új ellenfél: a sár!

A civilizált államokban sem örömünnep az őszi esőzések ideje... A szovjet-„paradicsomban" azonban a keserves kinlódást jelenti mindenki számára, akinek ki kell mozdulni odujából. Mérhetetlen arányokban bontakozik ki Szovjetoroszország képén a mindent elhanyagolás bűnének szörnyű képe: utak nincsenek, ami van, azt a kerekek nyoma avatta úttá és nem a mérnök keze... Természetesen ez azoknak sem előny, akik „otthon" vannak; legfeljebb az a különbség, hogy szovjetéknek a visszavonulást teszi keservessé, a győzelmes német csapatoknak pedig nehezebbé az előnyomulást.

Ragadós, csiriz-szerű sárban akad el a motorkerékpár. Ilyenkor nem szégyen a vontatókötél...

De a motorkerékpár lovagja sem túlságosan szalónképes egy ilyen őszi-saras szovjetútra való kirándulás után.

A szovjetváros utcáján nyoma sincs a civilizált útnak. Kátyuk, vízzel, sárral telt gödrök fölött, tengelyig latyakban halad előre a páncélos kocsi és a motorkerékpár. A közönség, a városka gyermekei „páholyból" nézik a szokatlan képet a megszokott keretben: a német katonai járműveket a feneketlen sárban

Ilyen egy „szovjetút" Egy kis darab út, egy nagy darab sártenger...

Előre...! Nem kis feladat! Ember és gép beragad a vastag, agyagos sárba.

Festői, de szomorú kép egy szovjet-oroszországi faluról. Ilyen falvak közt és ilyen utakon nyomulnak előre a szövetségesek diadalmas seregei!

HÉTRŐL HÉTRE

Halottak napját

gyászolta az ország szomorú, fázós, őszi időben. Feketén borult az este a temetőkre, gyertyák és kandeláberek lobogó tüze nem világított az emlékezés éjszakájába, de az élők és a holtak egységét nem szaggatta meg az elmaradt pompa. Elolthatatlan örökmécses világít a szívekben s fényét ráveti az eltávozottakra. Fáradt emberek siratják a temetőkben nyugovó kedveseiket, akik élnek, mert nem halt meg az, akit nem felejtettek el... Keresztény hit és vigasz a sírontúli élet s családok, népek, nemzetek rejtélyes ereje a halottakhoz való ragaszkodás. Csaba királyfi pogány mondája a csillagvilágból dübörögteti a földre az elesett vitézeket, megsegíteni a harcoló utódokat s a krisztusi vallás a mennyek békéjébe és tisztaságába emeli a földi vándort a kemény küzdelmek után. Sohasem tudott élni az ember, sem pogányul, sem keresztény módon a holtak és az élők összetartozásának roppant gondolata nélkül. Valahol a lét határán sugaras pászmákba bomlik szét a rideg ész és anyagias tapasztalat minden nagyratartott fogalma s végtelen, meleg színekbe mosódik a hiú tudás. Leomlanak az idő korlátai az élet és a halál mesgyéjén, az évezredek egymást váltó nemzedékei találkoznak s tudják, hogy csak pergő, lesárgult levelei a halhatatlan törzsnek. Hányan távoztak már erről a magyar földről, mennyi hűséget, munkát, örömöt és halálos véráldozatot takarnak a barna rögök ezer esztendő óta!... Hányszor szakadt a magyar népre leírhatatlan megpróbáltatás, hányszor dúlták fel dolgozó népének kicsiny viskóit s vertek urat és szegényt a vadon bujdosásába. Milliók haltak itt a hazáért, véres és fekete a történelmünk s áldott kötelesség halottaink tisztelete. Az emlékezés napján találkozik a mult és a jelen s a szovjetpuszták idegen földjében nyugovó hőseinket, Magyarország és Európa védelmezőit, nemzeti mártírjaink közé sorozzuk, az élő kegyelet láthatatlan oszlopcsarnokába, ahol ifjúi szíveket erősítenek hazaszeretetre az idők végezetéig...

Három éve

annak, hogy elhangzott az első bécsi döntés a Belveder történelmi termében s a trianoni sír megnyílott Halottak napja után, felszabadítani a magyar igazságot. A Felvidék egy része került vissza először s azóta még három elrabolt országrész csatlakozott az anyaországhoz. Idézzük drága emléknek a lázas napokat, a gyötrődést, a gondot, a reményt s hálával gondolunk Magyarország nagy barátaira, akik jogos vágyaink megvalósításához segítettek bennünket. Bebizonyosodott, hogy a magyarság csak a tengelyhatalmak oldalán szabadulhat meg rabláncaitól s nemzeti akaratának végső érvényesülését is csak az új európai erők szövetségében remélheti. Hiszen olyan sokat utaztak, beszéltek, poharat emeltek s áldomásoztak a nyugati demokráciákban közel két évtizeden át a magyarok megnyugtatására, hogy a közgazdasági szólamokba burkolt semmit, sok káprázószemű ember már valaminek nézte. Várhattunk volna ítéletnapig, amíg a nyugati nagyhatalmak egyetlen barázdát visszaítélnek Magyarországnak! Végzetes és elszakíthatatlan kötelékek fűzték össze halálos ellenségeinket a világháború győzteseivel s ez a hűbéres viszony még ma sem szűnt meg, ma is él az emigrációkban s újra szerencsétlenségbe döntené hazánkat, ha a sors Anglia kicsorbult fegyvereinek kedvezne. Csak az nem látja ezeket a sorsszerű összefüggéseket, aki nem akarja látni. A nyugat kapitalista reakciója és a kelet szláv bolsevizmusa között, hűségünk harcunk, erőnk a tengelyhatalmakat támogatja a végső győzelemig! Ez az egyetlen magyar út, ez a jövőnk, ez a kötelességünk s a belvederi első döntés évfordulóján minden küzdelmet nemesnek, nagynak látunk, amely Magyarország tengelybarát politikáját előkészítette és megszilárdította.

Hadzsi Amin al Husseini,

a jeruzsálemi főmufti, Albániából repülőgépen Olaszországba érkezett. Rövid, egyszerű ujjság-

hír az egész, de csodálatos az igazi története. Ez a szelídarcú, okostekintetű arabs főpap, aki képünkről felénk néz, a Közelkelet legviharosabb életű embere, akinek fejéért Anglia 25.000 font vérdíjat — több mint egy félmillió pengőt — kínál boldognak, boldogtalannak. Hadzsi Amin al Husseini 310 millió muzulmán egyik legfontosabb szellemi vezére, legendás hős, az arabs világbizottság életfogytiglani elnöke s a palesztinai arabok főpapja. Török tiszt volt a világháborúban, vitéz önkéntes katona s angol fogságból menekült haza Jeruzsálembe, ahol megkezdte a nemzeti arab ellenállás megszervezését az angolok és a zsidók ellen. 1920-ban a jaffai lázadás után halálra keresték, de Anglia nem tudott nélküle rendet teremteni s a halálos ítélet felfüggesztésével, Sir Herbert Samuel, a palesztinai főbiztos ünnepélyesen hazahívta a bujdosó vezért. 1936-ban kitört a palesztinai arabs lázadás, amely 6 hónapig tartott s leverésére 30.000 angol katonát kellett a zsidók védelmére összevonni. A jeruzsálemi főmufti a helyén maradt, irányította a harcokat, vezette a tárgyalást s nem merték elfogni. 1937 júliusában az angol kormány elhatározta letartóztatását. Csapatok fogták körül az Omar mecsetet, ahová Hadzsi Amin al Husseini idejében bemenekült s ott őrizték négy álló hónapig, de közben a főmufti koldusruhában kiszökött a mecsetből és Szíriába ment, amit onnan lehetett megtudni, hogy Szíriában kitört az arabs lázadás. A franciák is elrendelték letartóztatását s Hadzsi Amin el Husseini az utolsó pillanatban szökött el Bagdadba, megszervezni az iráki arabs felkelést. Irákból újra elfogadtása előtt Iránba menekült, ahol teheráni házát most az angol- és a szovjetcsapatok testvéri egyetértésben kapták körül, de a főmufti úgy eltűnt, mintha a föld nyelte volna el... Hajszolták egész Iránban, mesés összeget tűztek ki a fejére, különítményekkel üldözték, de Hadzsi Amin al Husseini nagyon megtanulta a gyors távozást. Bizonyára regénynek is elég volna, ha elmondaná, hogy hogy került Teheránból — Albániába, aránylag rövid idő alatt. Hadzsi Amin al Husseini Rómában van s acélos akarattal harcol tovább minden arabok szabad hazájáért s szűkebb hazájának Palesztinának felszabadításáért a zsidó uralom és uzsora alól. Nevével még találkozunk a közeljövő történelmében...

Dugó, ecet, szappan,

kefe, gyanta, szójabab, rum, csokoládé, bors, műselyem, fahéj, cséplőgép, paplan, kátrányolaj, malomkő, kocsikenőcs, keserűvíz, golyóscsapágy, műtrágya, kábel, film, szögesdrót, vazelin, kasza, rézgálic, kámfor, faszeg, alumínium, birsalmasajt, mosópor, cipőkrém, tarhonya, hajszesz, gőzeke, karton, papír, textil, vas, acél, faggyú, jégszekrény, bugylibicska és zsineg... Első pillantásra kissé félőrültnek látszik ez az összeállítás, pedig nagy tudalom és liberális bölcsesség húzódik meg mögötte. Elővettünk ugyanis tíz újdonsült közgazdasági nagyságot, akiknek neve eltúlzottan szerepel sokféle részvénytársaság igazgatóságában s azután megnéztük, hogy milyen áruk előállításával és adásvételével foglalkoznak a megszállott részvénytársaságok. Így született a fenti anyagjegyzék... Egyszerűbb felfogású emberek — s mi is közibük számolunk, — azt hiszik, hogy az igazgató igazgat, mert a mai nehéz időkben tényleg izgató volna, ha mondjuk, semmit sem csinálna. Csak az a dermesztő és földöntúli, hogy ezek az igazgatósági tagságokat halmozó egyedek mindenhez egyformán értenek a világon s bizonyára felülmúlhatatlan szakértelmüket csak úgy szétszórják, ide is, oda is, szinte ingyen és bérmentve azért a rongyos havi néhány ezer pengőért. Hajmeresztő, könyörgünk, ez a tehetségpocsékolás! Nem volna szabad ennyire kizsigerelni legjobbjainkat. Elvégre az Aladár is ember s még a nemzeti termelés érdekében sem lehet megengedni, hogy a legfínomabb kugligolyórecézésű agytekervények idő előtt kifáradjanak abban az örökös tűnődésben, hogy mi a különbség a paradicsomlé, a dinamógép és a palakőkátrányszurok között, — ami egy délelőtt előfordulhat három igazgatósági ülésen... Védjük meg túlterhelt nagyjainkat! Kérjük meg őket, rimánkodjunk előttük, hogy ne, ne, ne. Ne áldozzák fel magukat a többtermelés tüzes oltárán; égjenek ugyan, de lassabban és lehetőleg — egy helyen! Aki bevágódott a dugógyárba, az ne pislogjon textiles igazgatósági tagságok terebélyes pálmaágai felé, hanem keressen dugópótanyagokat, merüljön el a szakmába s legyen az első dugószakférfiú az emberi kor legvégső határáig. És, ha tomboló tehetségét mégis máshol akarja egy idő után kifárasztani, ám lépjen át elszántan a katánggyökér-kivitel virányaira, de akkor hagyja ott a dugót végérvényesen, az igazgatósági tantiemmel együtt. Egy Aladár, egy igazgatósági tagság!... Ez a tisztes hereélet alaptörvénye... S téved, aki azt hiszi, hogy mérsékelt ajánlatunk csak szeszélyes tréfa. Az álláshalmozó kontárok rászorítása egyetlen munkahelyre, a magyar gazdasági élet szakszerű vezetése felé nyitná meg az eltorlaszolt utat.

A Kormányzó Ur fogadtatása a budaörsi repülőtéren a Nemzeti Repülőalap által kiképzett motoros pilótanövendékek vizsgáján.

Pilótanövendékek figyelik a vizsgázók repülését.

MAGYAR PILÓTÁK VIZSGÁJA

„Isten éltessen, édes fiam!"

Start előtt.

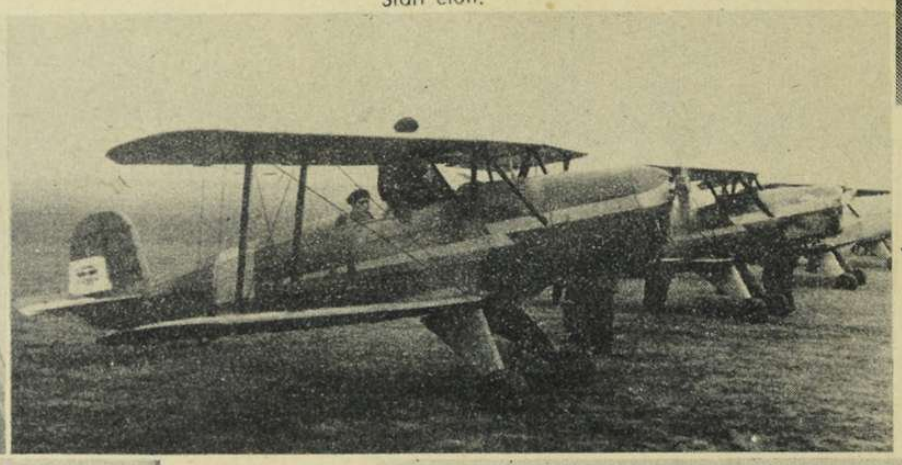

MAGYAR KÉP

Így állítják össze rekordidő alatt a szállítókocsin érkezett repülőgépet.

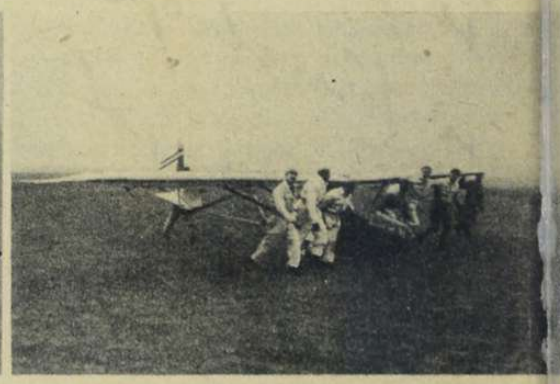

SZÍNHÁZI ELŐADÁS A SEBESÜLT HŐSÖKNEK.

Képek a Nemzeti Színház nézőteréről, a sebesült hősök számára rendezett előadáson.

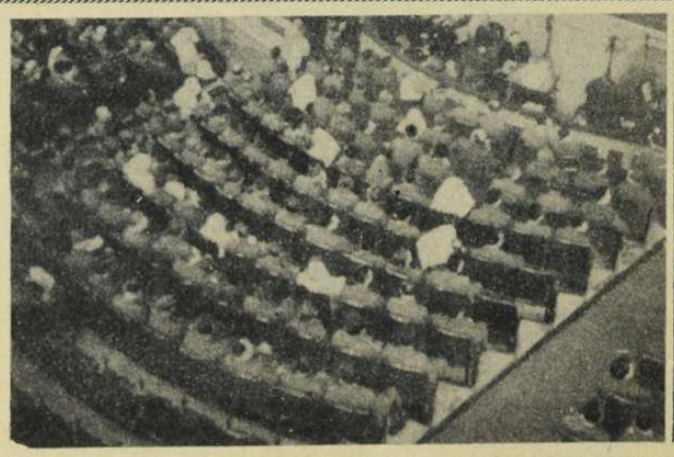

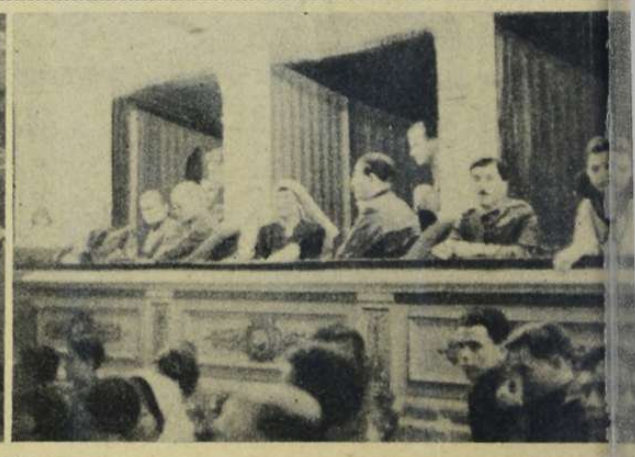

Az új Ferdinánd-híd, melyet most adtak át a forgalomnak.

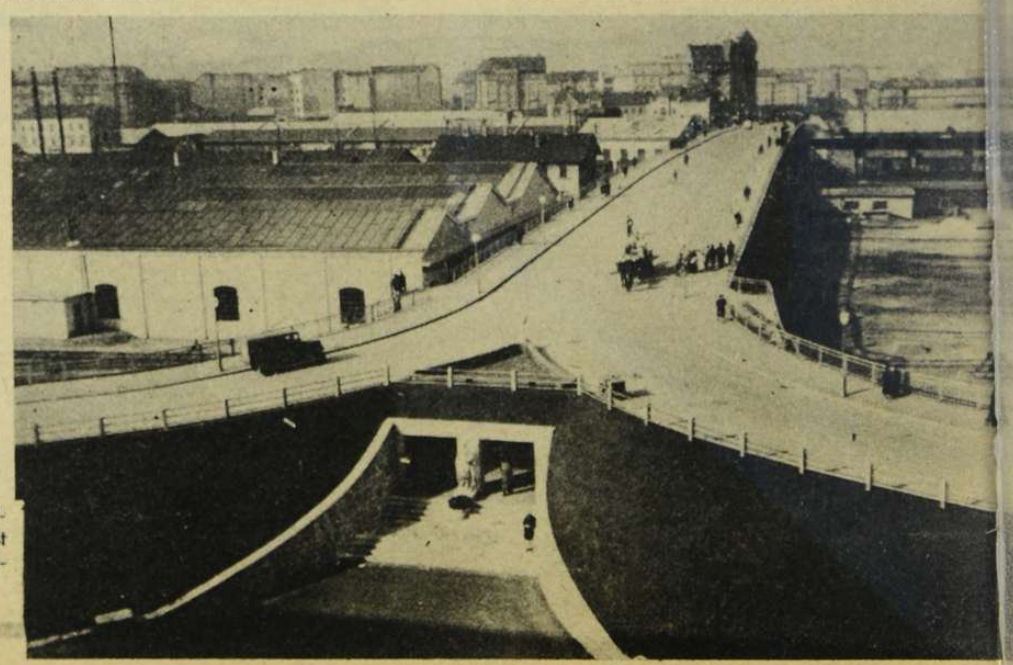

Halottak napja

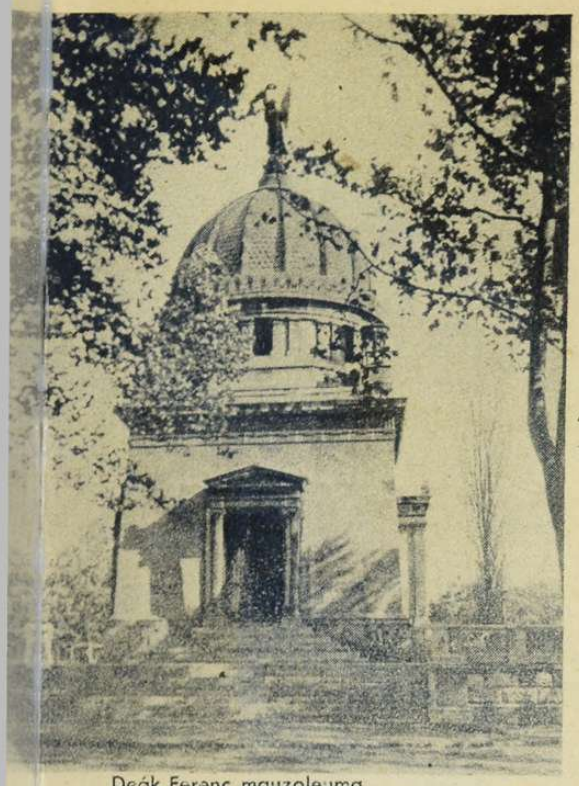

Deák Ferenc mauzoleuma
a budapesti kerepesi-úti temetőben.

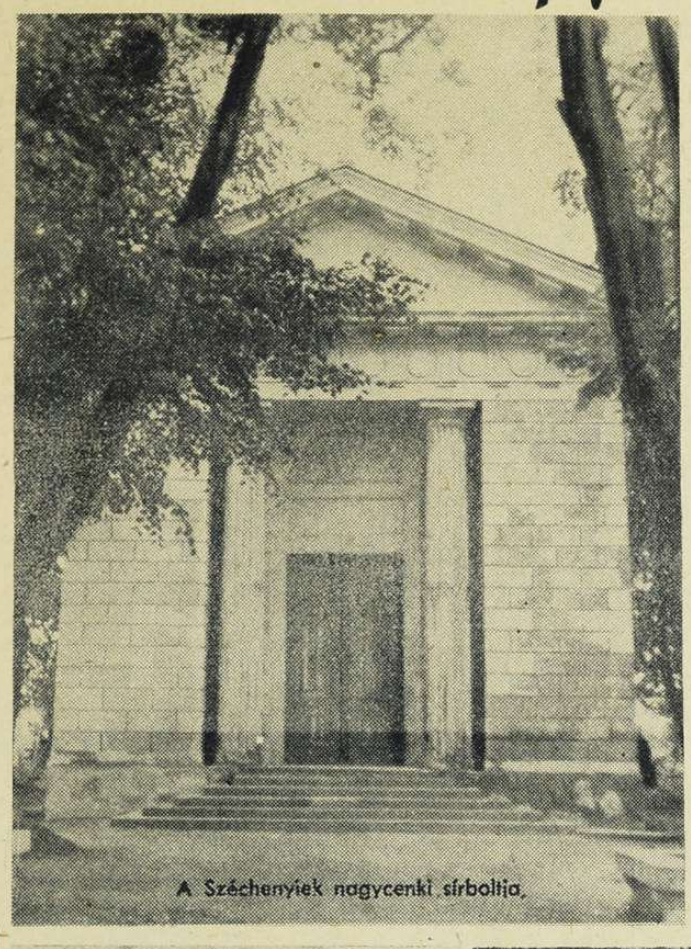

A Széchenyiek nagycenki sírboltja.

Kossuth Lajos sírja
a budapesti kerepesi-úti temetőben.

IRADÓ

Széchenyi István gróf új emléktáblája
a parlament épületében.

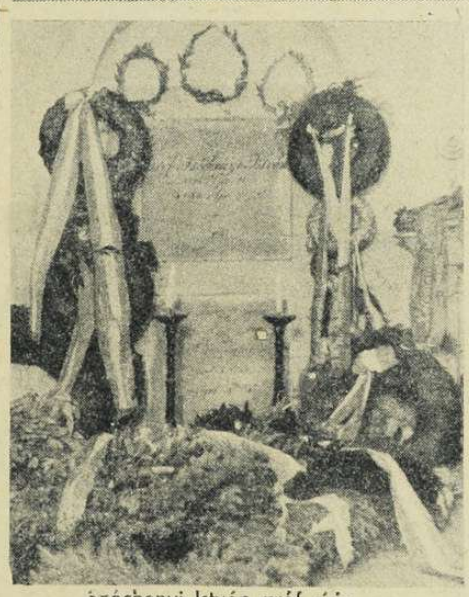

Széchenyi István gróf sírja
a nagycenki sírboltban.

A Hősök sírjának megkoszorúzása a budapesti új köztemetőben
Mindenszentek ünnepén.

HUSZÁR KÁROLY TEMETÉSE.

A tisztalelkű nagy embert, szociális életünk régi harcosát, s országunk volt miniszterelnökét a kerepesi-úti temetőben helyezték földi nyugalomra.

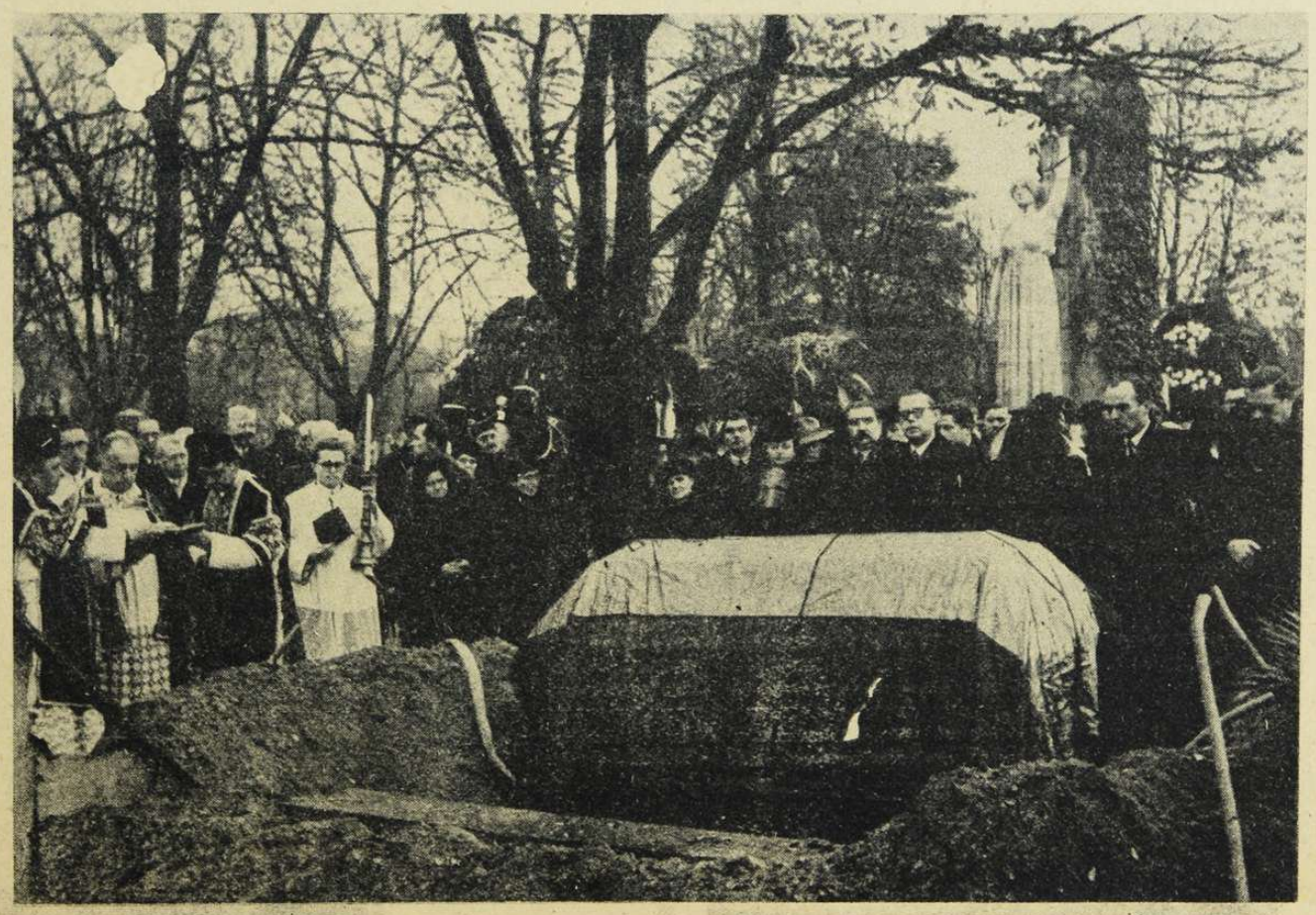

Ciano gróf olasz külügyminiszter meglátogatta a főhadiszállásán Hitler vezér és kancellárt.

EZ BIZONY KIGYULLADT...

Lőszerszállító angol hajó tüzet fogott rejtélyes módon egy amerikai kötőben. Kivontatták a nyílt tengerre és sorsára bizták...

világ

A SZÜKSÉG NAGY TANÍTÓMESTER.

Ezt a párisi gépkocsit ammoniák hajtja. Szagos lehet az utca, amerre jár...

Érdekes olasz készülék a szépségápoláshoz, amely az arc legkisebb tökéletlenségét is megmutatja. Csúnya lesz a szép asszony is, hogy jiedten fizessen a javító munkáért..?

A karshorsti versenyen.

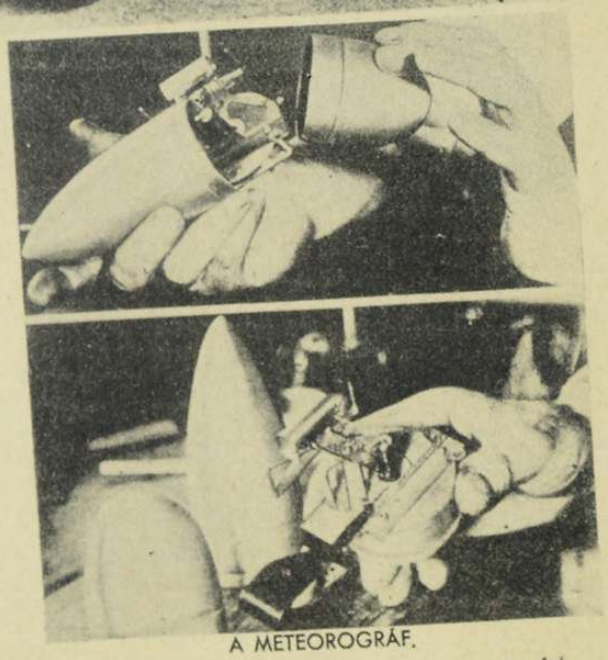

A METEOROGRÁF.

Ez a kis műszer a repülőgépekben, vagy felereszteti léggömbökben pontosan méri és feljegyzi a hőfokot, a nedvességet és a légnyomást

ARIAS, (fekete szemüveggel) Panama államcsínynyel eltávolított elnöke, nyilatkozatot ád Kuba szigetén az ujságíróknak. Arias azt hitte, hogy ő vezeti az államot s nem akarta megengedni, hogy felfegyverezzék Panama kereskedelmi hajóit. Békeszándéka miatt elveszítette elnöki székét...

A WINDSORI HERCEG ÉS FELESÉGE

Amerikában meglátogatta azt a baltimoorei farmot, ahol a hercegné leánykorát töltötte... Az angol sajtó hűvösen és szűkszavúan emlékezik meg a volt angol király utazagatásairól...

TÉLI INSEGÉNYHÍTŐ AKCIÓ HOLLANDIÁBAN.

Egész Európa felkészül a kemény télre s a szegények ellátására.

A NŐI DIVAT ÉL ÉS FEJLŐDIK A HÁBORÚS IDŐBEN IS.

Párisias divatbemutató Berlinben...

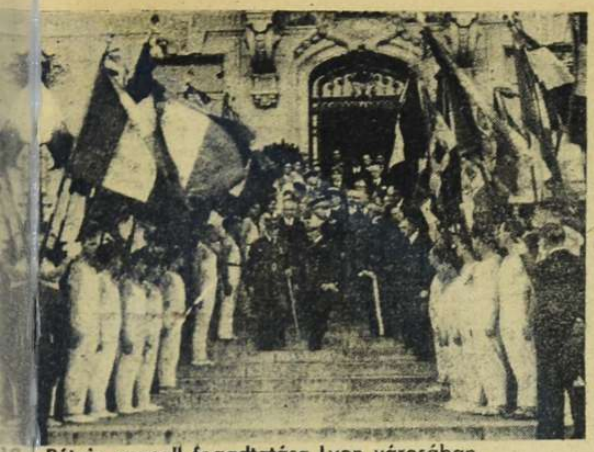

Pétain marsall fogadtatása Lyon városában.

A FIATALOK A JÖVŐ EMBEREI.

Egy svájci elemi iskolai tanuló pályadíjnyertes repülőgép-modellje.

CSAPATSZÁLLÍTÁS LISSZABON KIKÖTŐJÉBŐL.

A portugál kormány erőteljesen folytatja az Azori-szigetek megerősítését ...

...ujság

Tapsolnak a párisiak a német hadsereg labdarúgó-mérkőzésén ...

Párisi labdarúgómérkőzés 40.000 néző előtt.

IGY KELL SZABÁLYOSAN ELFOGNI A LABDÁT. — HA SZABÁLYOSAN JÖN

A paderborni úi érseket üdvözli a német birodalmi hadsereg küldöttsége.

ÓRIÁS TŰZVÉSZ EGY AMERIKAI HADIGYÁRBAN.

...égett a clevelandi bronz- és aluminiumöntöde. Az Egyesült Álla-...kat elborította a sztrájkhullám és sok ipartelepre felrepül a vörös kakas ...

A 14.000 TONNÁS AURANIA, angol csapatszállító gőzös, amelyet egy erős hajókaravánból kilőtt és elsüllyesztett egy német tenger-alattjáró az Atlanti-Óceánon.

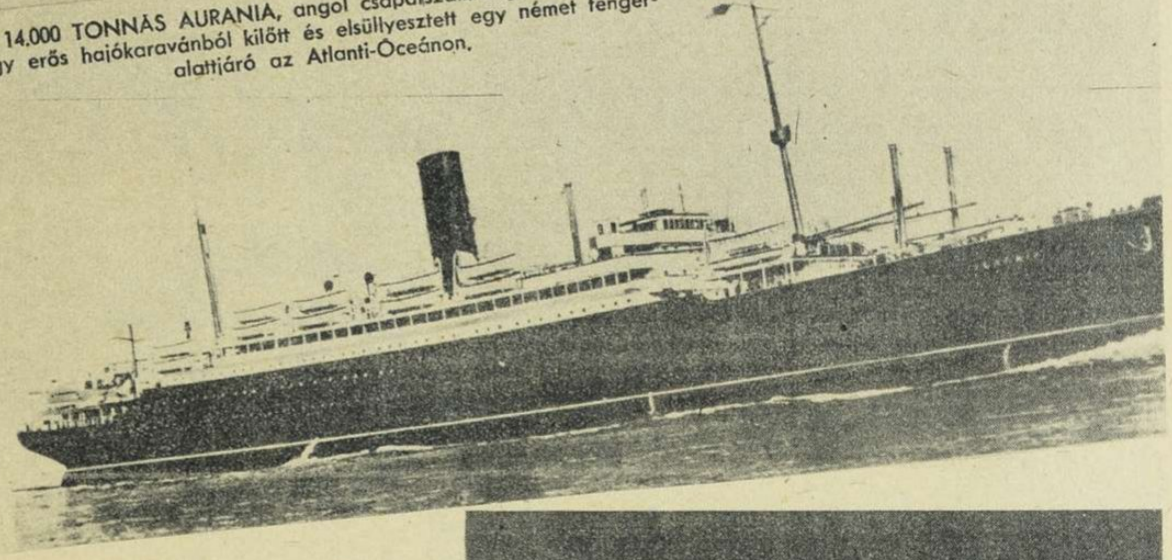

A TÁVOLKELETI HÁBORÚ

Japán harckocsik és repülőgépek előnyomulása.

GOEBBELS birodalmi propagandaminiszter 15 éve a berlini körzet vezetője. Az évfordulót a német főváros melegen megünnepelte.

HONVÉD TARTALÉKOK BEVETÉSE A HARCVONALBAN.

Honvédeink a szovjetfronton

Magyar repülőtisztek megbeszélése a felszállás előtt.

Nehéztüzérségünk előnyomulása a szovjet sártengerben.

Gépkocsizó gyalogságunk előnyomulása a Donec felé.

Előnyomulás árkon-bokron át.

Géppuskásaink sok szovjet ellentámadást véresen visszavertek.

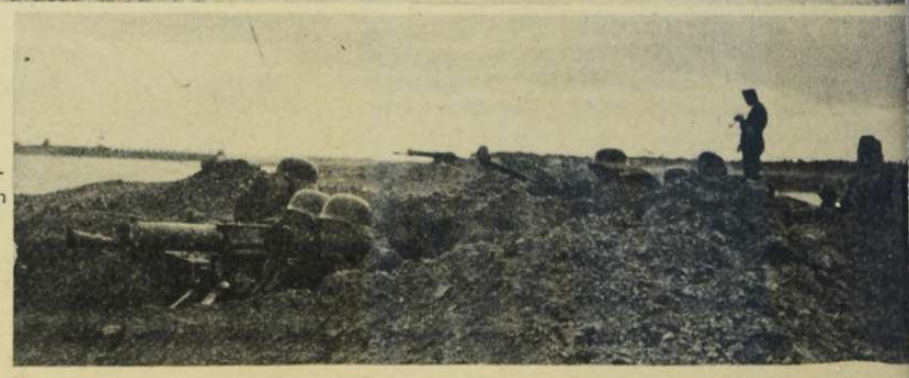

TÁBORI POSTASZOLGÁLAT.

Az a nagy öröm, amikor levél érkezik a frontra a honvédnek s a frontról a hozzátartozókhoz.

Három, harcban elesett szovjetkatona közös sírját a gazdátlan sisakok jelzik s a földbeszúrt szuronyos puska...

...n harcos farkasszemet néz a szovjeteröddel... Lönek még, vagy nem lönek a feketén tátongó réseken át?...

NAGY-FINNORSZÁG
KÖRVONALAI KIBONTAKOZNAK

A győztes finn hadsereg Kelet-Karéliában ősi finn földön jár, a finn nemzeti éposz, a Kalevala szülőföldjén, ahol az évszázados orosz elnyomatás és a szovjet barbár uralma sem tudta a lakósság faji jellegét és nyelvét megváltoztatni! Kelet-Karélia és Kola a földrajzi összefüggések, a népi jelleg, az ősi kultúra s a soha fel nem adott finn nemzeti eszme jogán természetes egységet képez Finnországgal s a mesterségesen betelepített szláv elemek kivonulásával, ezen a hatalmas és gyönyörű területen új életet és haladást teremt rövid időn belül alatt **a finn-ugor néptörzs történelmi ereje.**

Az elfoglalt Petroszkojnak **Aänislinna** a finn neve s ez a nagy város még szörnyű elnyomottságában, is megőrizte nemzeti sajátosságait. Nem felszabadítók járnak Kelet-Karéliában, hanem felszabadítói a népi akaratnak, amely majdnem **Nagy-Finnország megteremtésében ünnepelheti meg az évszázados vágyak beteljesedését.**

Az erdei harcok félelmetes fegyvere, a 70 lövetű finn géppisztoly.

FINN KATONATÍPUS

Erős, csontos, egészséges emberfajta az északi testvérnép...

Petrozsol a nemzeti lobogó az ősi finn város határán.

Finn rohamosztag áttör a szovjeteröd drótakadályain.

Géppisztoly szórja a halált a szovjet kiserőd bejáratára s egyetlen finn katona tartja sakkban a védőrséget, amíg társai megérkeznek.

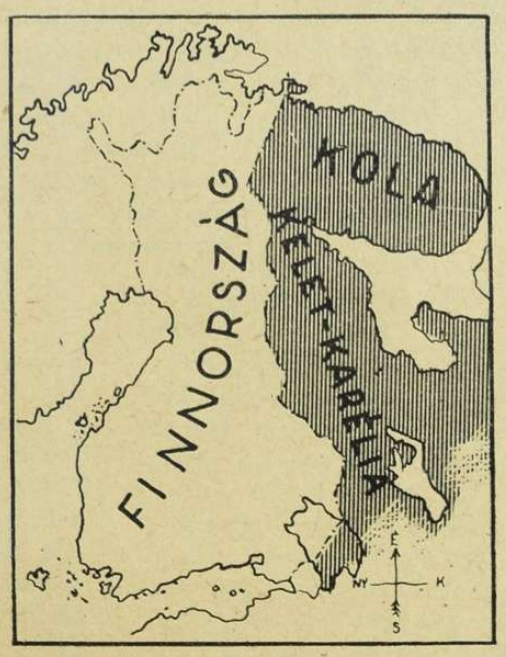

NINCS MEGÁLLÁS

Kelet-Karélia megtisztításáig az idegen zsarnoki uralom alól...

Honvédeink

A Bug melletti harcokban egyik zászlóaljunk híradókocsija a sáros úton az árokba csúszott és üzemképtelen lett. Ezt az útat és területet a vörös tüzérség igen erősen lőtte. A gépkocsi és a benne levő értékes adó-vevő készülék elveszettnek látszott. Megmentése a tűzzel elárasztott területen szinte lehetetlen volt.

Nezsényi Egon dr. hadapródőrmester azzal a kijelentéssel, hogy nem ismer lehetetlent, vállalkozott rá, hogy kimenti a híradókocsit, mely köré valóságos pergőtűzet zúdított a bolsi tüzérség.

Harckocsijával megközelítette a gépkocsit, és nem törődve azzal, hogy megjelenése fokozott tüzelésre késztette az ellenséges tüzérséget, embereivel kiugrott a páncél mögül és hozzálátott a gépkocsi kivontatásához.

A kéznél levő erős láncot a híradógépokcsi elején levő vontató-horogba kellett bekapcsolni. Nyugodt időben gyerekjáték az egész. De az ellenséges gránátok orgonáltak kísérőzeneként a munkához.

A munka nem ment folyamatosan.

Közel fél órája dolgoztak már, mikor egy gránát közvetlen közelükben csapott le. A légnyomás a földhöz nyomta az embereket, sárcsomók vágódtak arcukba, egyik ember szilánkot kapott.

őstetteiből:

(Varsányi Ferenc rajzai.)

És mégis sikerült!

Közel 45 perces munkával sikerült a legnehezebb tűzben, a legnehezebb körülmények között kivontatni a híradógépkocsit a tengelyig érő sárból. Nezsényi hadapródőrmester még egy sebesült bajtársát is kihozta a tűzterhes területről és szerencsésen visszatért csapatához.

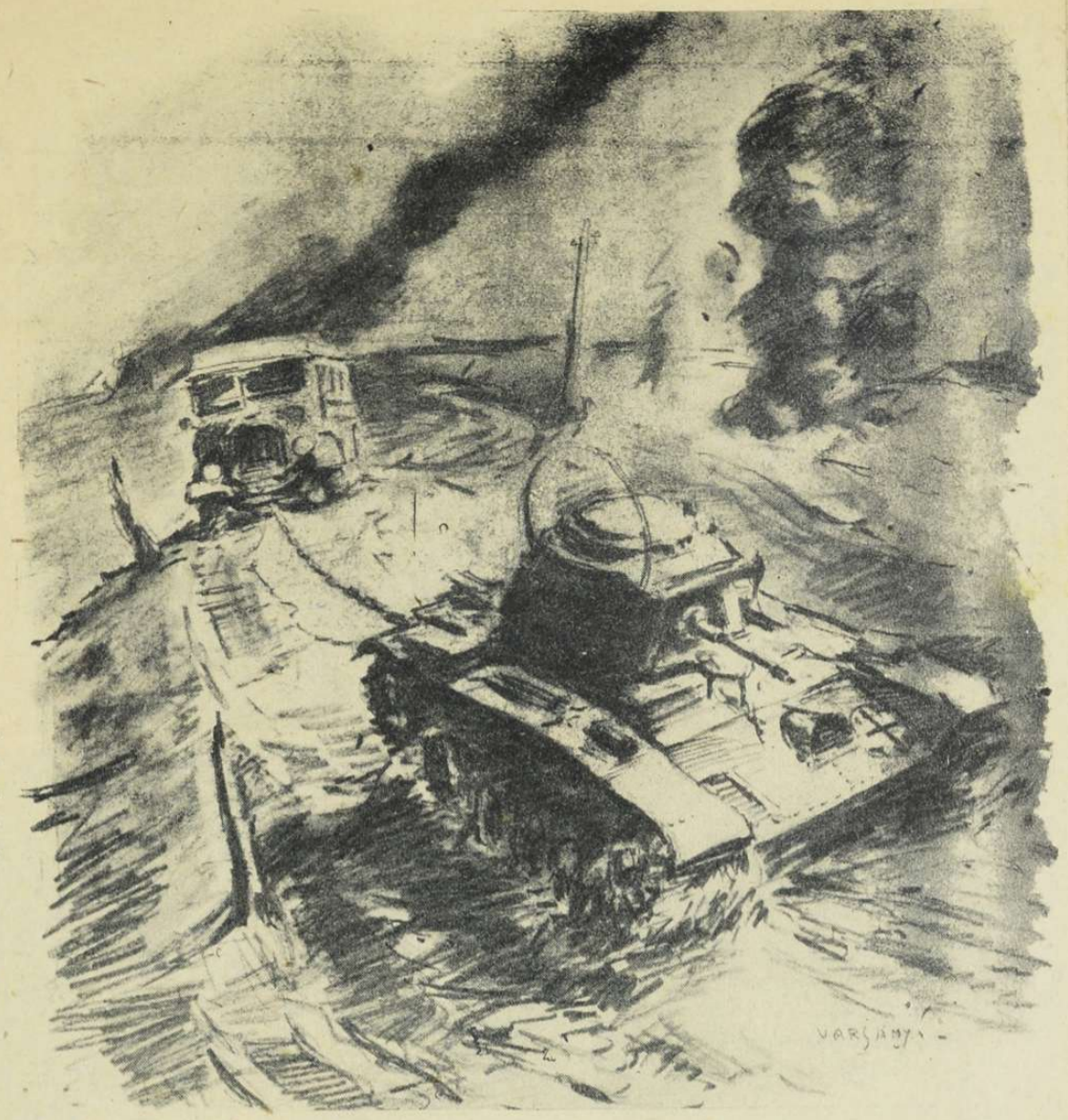

DÁVID ZOLTÁN szakaszvezető egy község felderítésénél észrevette, hogy az útmenti tanyában nagyobb ellenséges csoport húzódott meg. A szakaszvezető páratlan ügyességgel megközelítette a tanyát és sikerült az egyik őrszem közelébe lopódznia. A következő pillanatban már rávetette magát a mit sem sejtő vörös katonára, aki a meglepetéstől kiáltani sem tudott. Dávid szakaszvezető rövid, heves dulakodás után leteperte, magával hurcolta, kivallatta és az így nyert adatok birtokában sikerült egy 15 katonával megrakott gépkocsit tőrbecsalni és megtámadni. — Ennek során elkeseredett közelharc fejlődött ki, ember ember ellen küzdött és eközben Dávid szakaszvezető több szovjetkatonát leszúrt. A kézitusában ő maga is veszélyben forgott és életét az utolsó pillanatban mentette meg a századparancsnoka. Néhány nappal később a szakaszvezető harejárőrével túlerejű ellenséges oldaltámadást vert vissza és bátor körültekintő magatartásával megakadályozta, hogy a vörösök saját csapataink oldalát veszélyeztessék.

A HÁBORÚ

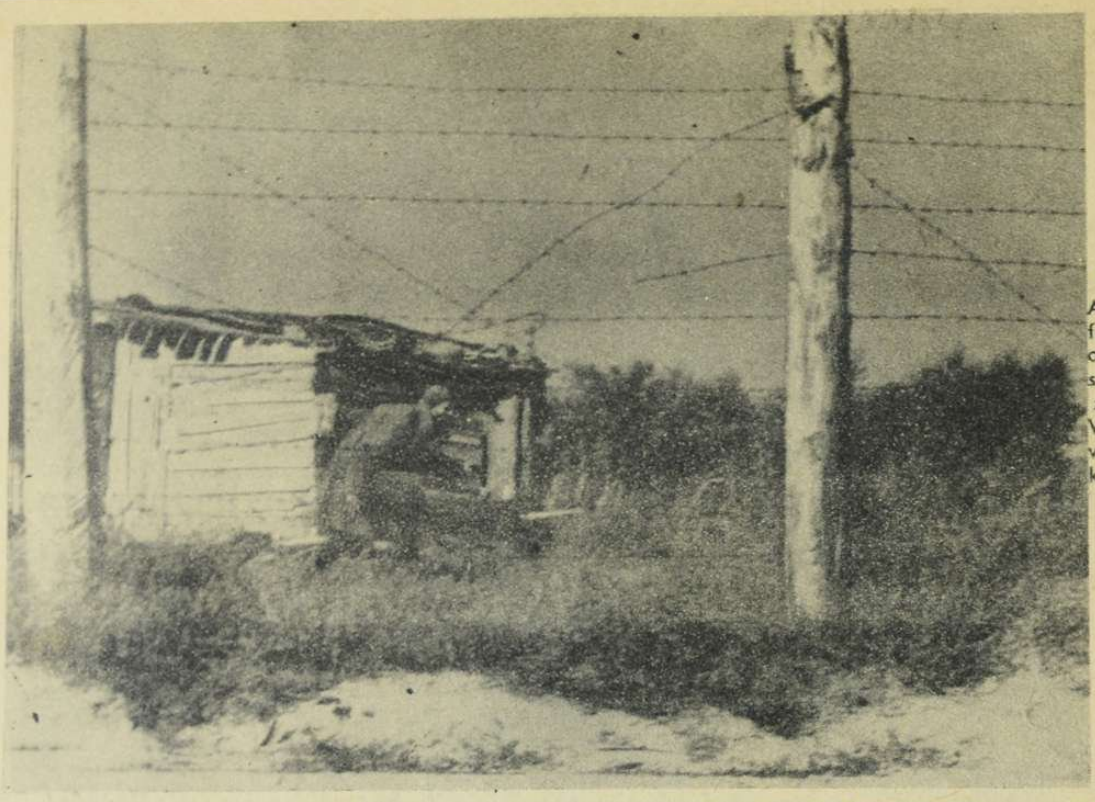

ÓVATOS KISÉRLETEZÉS...
A szovjetkatona fegyver nélkül otthagyja az állást s neki vág a bizonytalanságnak. Vagy megszökik, vagy fogságba kerül. Az első nem sikerült...

„TALÁN ÉLVE EL-FOGNAK..."
A szétlőtt szovjetpáncélos oldalában halálos ijedelemben várja a szovjetkatona a fogságbaesés pillanatát...

Az óriás, német zsákmánygyüjtő helyeken, az ukrajnai lakosság szabadon kiválasztja a háztartásban valamiképen hasznosítható darabokat.

A szovjetkatona borzalmas első kötést kapott a saját orvosaitól, de megmenekül a következményektől, — a fogságban...

VÁRAKOZÁS A PERGŐTÜZBEN.
Ágyú, géppuska, kézifegyver ontja a tüzet az előnyomuló német gyalogságra, néha ki kell várni a golyózápor enyhülését, de az elérkező és kiválasztott percekben semmi sem tudja feltartóztatni a roham sikerét!...

Lemészárolt embereket találnak az előnyomuló európai csapatok mindenfelé...
A szovjet szörnyű bűnei napvilágra kerülnek mindenfelé s eltemetik tisztességgel a vad ázsiai terror ismeretlen áldozatait...

SÜVÍT A SZÉL ÉS A GOLYÓ...
Ujságot olvasni csak a védett lövészárok mélyén lehet.

A kinyílott szovjet ágyúcső...

MÉLYSÉGEIBŐL

ROMBOLÁS UTÁN — ÉHSÉG...

Egy darab kenyér égi adomány a szovjet lakosságnak

AZ ALCAZÁRI EMLÉKMŰ.

A spanyol nép szabadságharcának büszke emléke az Alcazár ostroma. Moscardo tábornokot a vörösök felszólították az erőd átadására s elfogott fiát állították a telefonhoz, megmondani az édesapjának, hogy agyonlövik, ha a várat nem adja át. Az Alcazár védője nemet mondott s fiát a vörösök agyonlőtték... Képünkön, Moscardo tábornok (az előtérben) tiszteleg a kegyetlen gyilkosság színhelyén felállított emlékmű előtt...

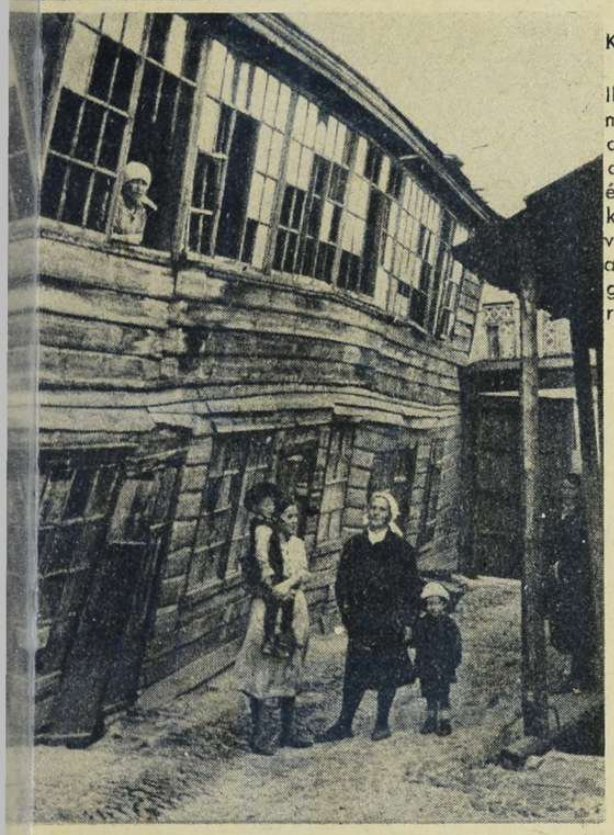

KIDŐLT — BEDŐLT PARADICSOM...

Ilyen a szovjet munkástelep. Ezt az ázsiai tengerét a nyomorúságnak és a szennynek takarták el a moszkvai vörös zsidók, a világnak mutogatott nehány reklám-telepeppel!...

ELHANYAGOLT, RONGYOS SZOVJET-IFJÚSÁG bámulja a Dnyeperen túl, az olasz csapatokat...

DNYEPERI CSENDÉLET.

Elült a harci zaj. A multról csak az elsüllyesztett szovjetgőzös kéménye mesél...

A hídrobbantás pillanata...

NEHÉZ DOLOG A BOMBÁZÁS!

Egy angol pilóta érdekes felvétele ez a kép, amely 3—4 percig nyitva hagyott géppel készült Brest francia kikötőváros légi bombázása alatt. A vékony vonalak a könnyű, a vastag vonalak a nehéz német légelhárító ágyúk lövedékeinek röppályáját mutatják, közöttük a robbanások fényköreivel. Súlyos feladat ennek a tűzfüggönynek áttörése...

A legkisebb ukrán sebesültet gondosan ápolja a német orvos.

A CHARKOVI UTCÁKAT

páncélosok és gyalogsági egységek véglegesen megtisztítják a vörösöktől.

A CHARKOVI BARRIKÁDOK

Tankcsapdákkal, utcai torlaszokkal s aknákkal védekezett a szovjet, — eredménytelenül...

A NÉMET HARCKOCSIK BEVONULNAK CHARKOVBA

A hatalmas ipari és hadfelszerelési központot véglegesen elveszítették a vörösök.

HADIJELENTÉSEK, CSATÁK ÉS UJ

Hóviharokban, esőben, fagyos éjszakákon, sártengereken át, sötét felhőket kavaró égbolt alatt tombol az ádáz küzdelem Leningrád és Moszkva körül. A Krimben ragyog a napfény s a Donec partjain enyhe déli az időjárás, ha le is szakad a zápor. Az 1200 kilométeres arcvonalon nyár, ősz és tél váltakozik ezekben a hetekben, hol szakaszonként, hol ugyanabban a megszállott állásban s kipróbálja kegyetlenül minden katona ellenállóképességét. A részletjelentésekből bizonyosnak látszik, hogy az idén szokatlanul nagymennyiségű víz borítja az orosz síkságokat s a seregek gyors mozgását a szétázott puha talaj s elmocsarasodott területek akadályozzák. Emberfeletti *munkát* végeznek az előrenyomuló csapatok s minden siker a hősiség, a fegyelem és a szervezeti erő bámulatraméltó nagyságát bizonyítja.

A mostoha időjárás semmit sem változtatott a keleti hadszintér erőviszonyain. A hét szűkszavú jelentései folyamatban lévő hadműveleteket takarnak éppenúgy, mint ezelőtt, a krimi események pedig egy új hódítás fontos következményeit sejtetik...

Az északi arcvonalon, Petroskoj fölött olyan erőteljes a szovjetcsapatok hátranyomulása, hogy a finn seregtestek sok helyen nem is tudták utolérni a menekülő ellenséget. Az Onega- és a Ladoga-tó között a szovjet ellentámadásait véresen visszaverték a finn osztagok s nagy zsákmányt ejtettek. *Leningrád körül* az acél ostromgyűrűt a Néván keresztül többször megpróbálták a vörösök örült felsőbb parancsra áttörni, de minden kísérletezésük halálosan összeomlott. *Svéd jelentések arról számolnak be, hogy a finn öböl felől tartós és heves ágyúdörgés hallatszik. A baltitengeri szovjetflotta végnapjait éli.* A németeknek már volt elegendő idejük az ostrom tűzhatásának aránynyos kifejlesztésére s az áttörési kísérletek ma már rosszabbak az egyszerű öngyilkosságnál. Nehéz tüzérségi lövedékek pusztítják Leningrád ellátási üzemeit, a repülőterek csarnokai lángokban állnak. A német légierő állandóan bombázza a várost s a kronstadti erődítményeket és hajókat. A lakosság ellátása ijesztően megcsökkent. Sok a beteg és a sebesült s kevés az orvos a súlyos esetek kezeléséhez is. Megbízható hírek szerint a várost aláaknázták s mindent felrobbantanak, ha a német élcsapatok benyomulnak Leningrád utcáira. A szovjet nem sajnálja a saját népét s belezavarja az elkerülhetetlen megsemmisülésbe...

Élénkebb harci tevékenységet jelentenek az *Ilmen-tó vidékéről* is, de ezek a „tehermentesítő" szovjetcsatározások értelmüket vesztették. A szövetséges hadak mindenütt szívesen vállalják a szovjetegységek összevonását és harcbavetését, mert a lekötésük és a felmorzsolásuk a hadászati cél. Minden szovjethadosztály, amelyik a jelenlegi arcvonalon megpróbálja az ellenállást, *elősegíti a szövetségesek későbbi gyors előretörését. Budennij* volt a legnagyobb mestere a zöm és a tartalékok kiadós, gyors felhasználásának s frontszakaszán meg is látszik a kielégítő eredmény, — Rosztov határában...

A moszkvai körzetben a szovjet képtelen megünnepeltetni az októberi vörös forradalom 23. évfordulóját. *Az enyészet szárnyai suhognak a szovjet fővárosa fölött, amely a mai háborúban is példátlan erejű, borzalmas légitámadást kapott.* A Kremlt több telitalálat érte, két fontos pályaudvar elpusztult, az ipari negyed legfontosabb gyártelepei romokban hevernek. Csak a terror fékezi a pánikot. Szökik a lakosság s a halálos ítélet sem elég komoly fenyegetés a menekülők visszatartására. *A megbízhatónak vélt lakosság között robbanóanyagot, benzint s szalmát osztanak szét, felgyújtani és szétverni Moszkvát, mielőtt a szövetséges seregek elfoglalnák.*

A szovjetjelentések egyébként napi adagokra vagdossák a veszélyt: egyszer azt jelentik, hogy északon, *Kalinin* felől zúdul rájuk az igazi páncélos roham, máskor a *nyugatról* indított támadást mondják igen komolynak, majd a *tulai térségből* a déli támadást nyilvánítják komolyan fenyegetőnek.

Moszkva védőseregeit északon *Komenko* tábornok, nyugaton *Roszkovszki* és *Govorov* tábornok s délen *Konyev* tábornok vezényli. A főtartaléknak *Sukov* tábornok a parancsnoka, aki a hadseregparancsnokok meghallgatása után teljhatalommal dönti el, hogy *hová küldje az utolsó erősítéseket...* Német részről a Bock-hadseregcsoport állott fel félkörben Moszkva ostromára, de ennek a félkörnek az átmérője a két szárnyon mindennap rövidebb lesz.

A harctér középső szakaszán, Kurszk tartományi város elfoglalása a legnagyobb esemény. A fontos vasúti csomópont és ipari település megszállásával a legfontosabb moszkvai vasútvonal egész hosszában a szövetségesek kezébe került.

A hét legfontosabb katonai cselekménye a krimi félsziget nagyobbik felének meghódítása volt. A perekopi földnyelv ötszörös beton- és páncélerőd övezetét a németek három napos csatában áttörték s azóta az ellenséget üldöző csapatok már *Szinferopolt, a félsziget mélyen délre fekvő fővárosát is elfoglalták.* A krimi félsziget 25.000 négyzetkilométeres területe valóságos kincsesbánya. Vasérc, mangán, szén, olaj, aszfalt, só, cement, gipsz rejlik földjében s gabonát, gyapotot, szőlőt, fügét, narancsot terem gazdagon. Kercs vasércmennyiségét a tudósok 2722 millió tonnára

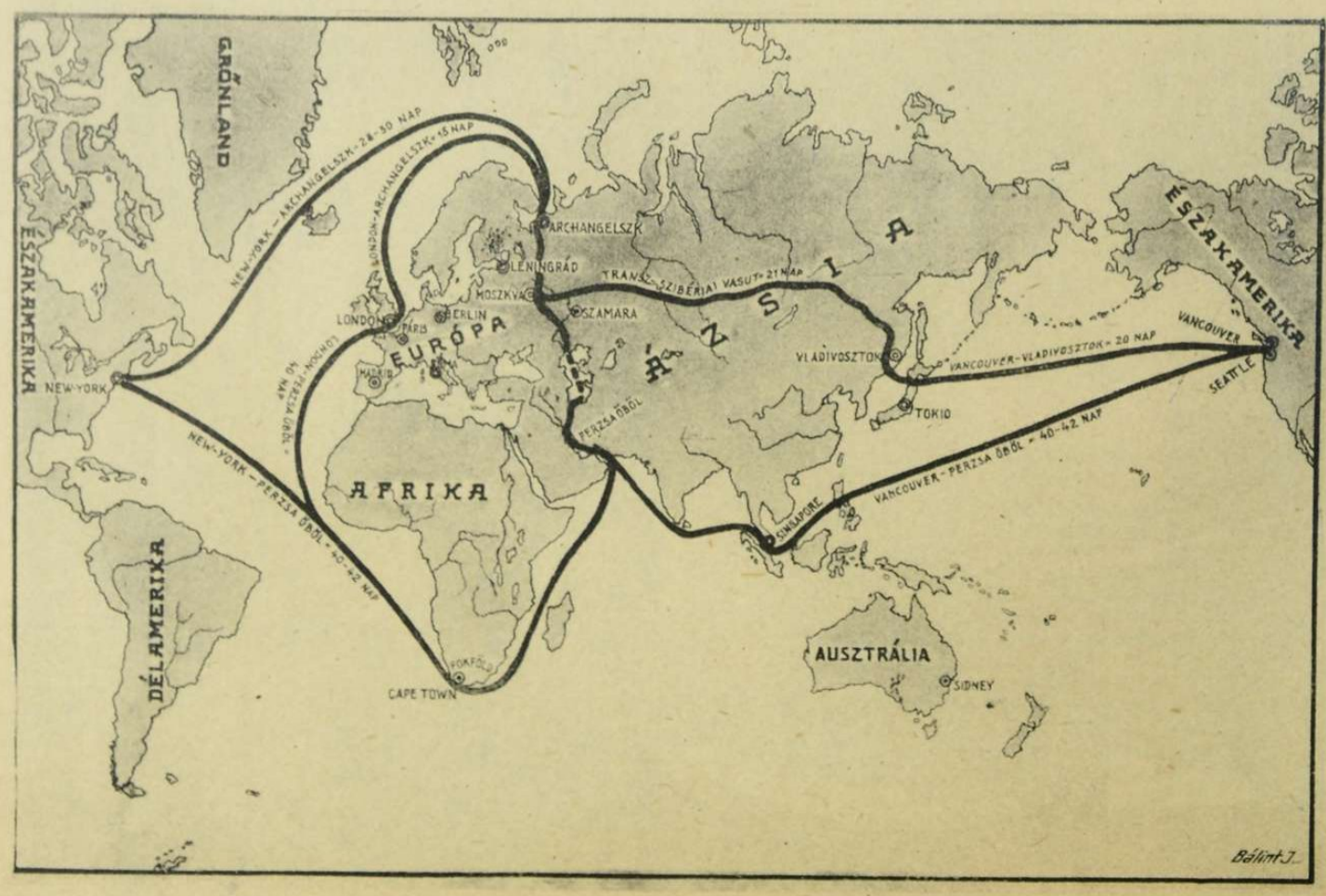

Szemléltető térkép

a szovjetnek igért amerikai segítség lehetetlenségéről

Anglia katonai szakértőit rendkívüli módon idegesíti az a nagy port felvert washingtoni nyilatkozat, hogy az Egyesült Államok a vladivosztoki kikötő helyett Archangelszk kikötőjén át akarja megsegíteni a szovjetet. Az amerikai magyarázat helytelensége nyilvánvaló, mert az archangelszki kikötő hamarabb eljegesedik, mint a vladivosztoki s a kikötőbe való bejárat olyan keskeny, jégtől mentesített vonalon történhetik csupán, amelyen minden hajó szabad martaléka a német repülőgépeknek. Az archangelszki mesére józan fényt vet ez a térkép, amely az amerikai segítség egyéb súlyos nehézségeit is megmutatja.

Nehéz páncélosok éjjeli közelharca a moszkvai arcvonalon.

A KRIMI FÉLSZIGET MEGHÓDÍTÁSA.

A földszoroson túl, szétlőtt házak romjai nyujtanak fedezéket a veszett géppuskatűz ellen.

FORDULATOK

Irta: Rajniss Ferenc

becsülik s Krivoj Rognál nagyobb telepnek állitják. Kercs kikötőberendezéseit éjjel-nappal bombázzák a német stukák s *Szebasztopol* hadikikötőjében támadják a megfogyatkozott szovjet hadiflottát. Ha elesik Szebasztopol, akkor a Feketetenger északi partvidéke teljesen a szövetségesek kezébe kerül és sok olyan fontos kérdés tisztázódik, amelyet ma még homály fed.

A krimi félszigeten vad menekülésbe hajtott szovjetsereg máris két csoportra szakadt s az egyik Szebasztopol, a másik Kercs irányában keresi a menekülést. A krimi félsziget kikötőiben tartózkodó szovjet hajóhadat végzetes csapások érték. A készen tartott szállitóhajók közül 10 kereskedelmi hajót 38 ezer tonnatartalommal elsüllyesztettek a német repülők és 14 másik hajót súlyosan megrongáltak. A krimi hadsereg üldözése során eddig több, mint 50.000 foglyot, 260 harckocsit, több páncélvonatot, 218 löveget és nagymennyiségű hadianyagot zsákmányoltak a szövetségesek.

A Donec felső folyását széles szakaszokon elérték és átlépték a szövetséges csapatok s megszakitották az összes vasúti vonalakat, amelyek ezt a fontos ipari vidéket a szovjetbirodalom európai belsejével összekötötték. Mostmár a Don az irány s Rundstedt páncélosai üldözik tovább keletnek a megfogyatkozott ellenséges hadosztályok maradványait. Kramatovszka elfoglalása óta nincs hir nagyobb helyek megszállásáról, de a hadijelentések nevek említése nélkül beszámolnak a felbecsülhetetlenül fontos ipartelepek egymásután bekövetkező elhódításának részleteiről.

Rosztov sorsa is ismeretlen még a lapzárás órájában, de a szovjet már *utcai harcokat* is beismer. A rosztovi ipar nem termel többé a szovjetnek s ha a szövetséges seregek megszállják a várost, a Kaukázusból egy nagyobb madár is nehezen szállhat el Moszkva felé, anélkül, hogy észre ne vennék... Londonban is megerősítették azt a hírt, hogy *Timosenkó Tifliszben napokig tárgyalt Wawell tábornokkal az indiai angol haderő főparancsnokával egy új kaukázusi front kiépítésének terveiről.* London nagyon jól tudja, hogy Rosztovnál a kilőtt granátok már képletesen *Anglia ázsiai birodalmának kapuin kopognak.*

Honvéd rohamok sora

A 100.000 lakóst számláló Kramatovszka elfoglalásáról kiadott német jelentés említi, hogy ebben a körzetben, más fontos ipari helységeket *a magyar csapatok foglaltak el. A honvéd seregtestek a nagy délkeleti előnyomulás élén harcolnak, sokszor utcai ütközetekben s házról-házra, kézigranáttal és kézifegyverrel szorítják a vörösöket a menekülésbe.*

Magyar csapatok foglalták el az egyik fontos *Donec-hídfőt* is és teljesítményeikkel kivívták a szövetséges katonai körök meleg elismerését. *A magyar felderítő osztagok sűrűn betörtek a szovjetutóvéd zilált sorai közé s véres veszteségeket okoztak az ellenségnek.*

Az *olasz hadtest* makacs szovjet ellentámadásokat hiúsított meg s lendületes rohamokkal oldotta meg kitűzött feladatait. A Donec-völgyében elhal a komoly ellenállás, szétbomlott szovjetegységek kóborolnak s verődnek újra össze rövid csatározásokra, összefüggő arcvonal. azonban már nincs s a megvert seregek maradványainak rendezését csak valahol a Don vonalán kísérelheti meg a szovjethadvezetőség, ha erre a műveletre még ideje lesz.

Veszteség és segitség

Vad hírek keringenek a demokrata sajtóban a létét vesztő szovjet gyors és hatásos megsegítéséről. Angliában *Alexander*, az admiralitás első lordja ünnepélyesen bejelentette, hogy „bizonyos

LENINGRÁD OSTROMA.

Krüger tábornok figyeli az első vonalban a tüzérségi harc eredményeit.

Ez a Leningrád-környéki terület még szovjetkézen van s a német nehézágyúk granátzápora pusztítja.

HÓ FEDI MÁR A LENIN-SZOBROT

a Moszkva körüli területen, ahol szünettelenül új és új erősítések érkeznek az ostromló sereg első vonalaiba.

Friss hó borítja a moszkvai felvonulás útvonalait.

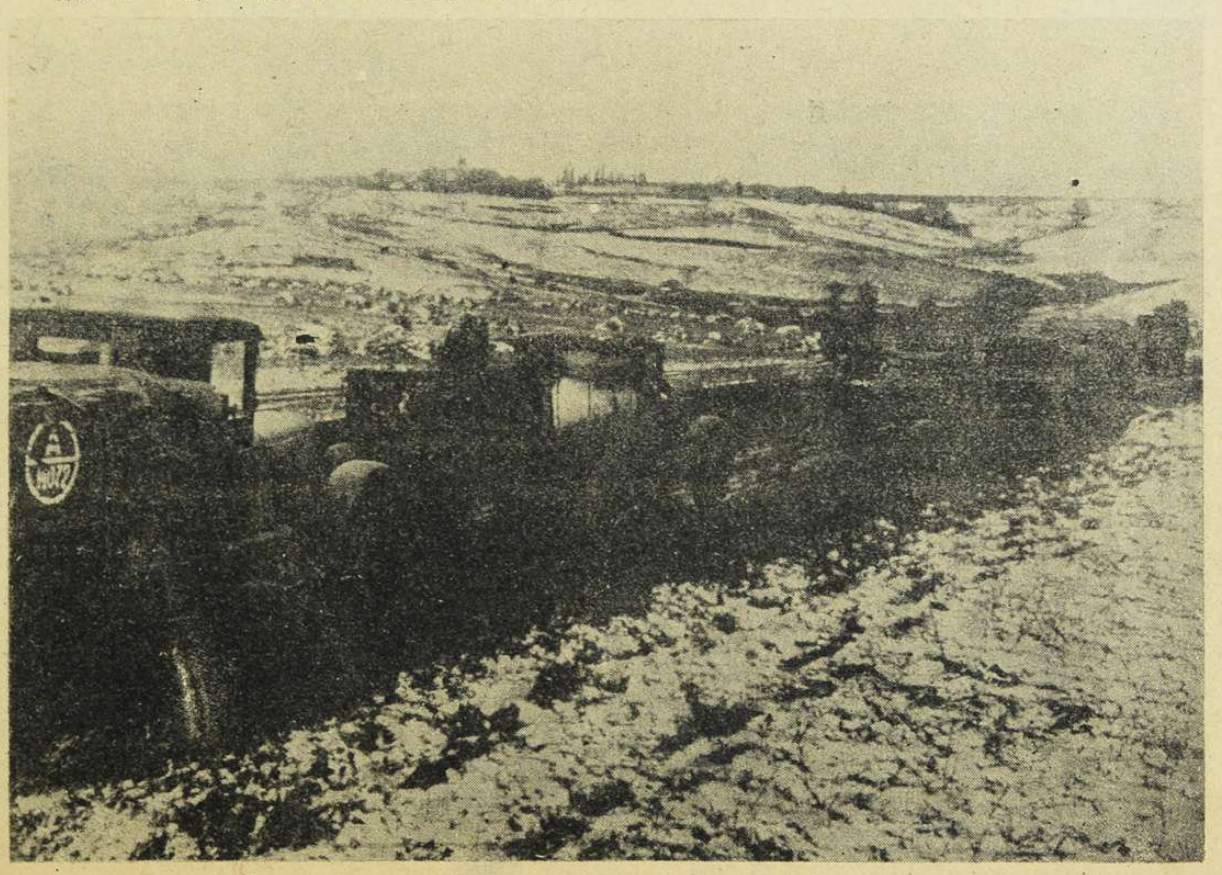

A PEREKOPI ÁTTÖRÉS.
Hegyi-tüzérség lövi a roham előtt a szovjetállásokat, s előkészíti a krimi előnyomulást.

A 8 KILOMÉTER SZÉLES PEREKOPI FÖLDNYELVEN
ilyen erődítések sorozatát foglalta el a német gyalogság géppisztollyal és kézigránáttal.

Szovjet kitörési kísérlet visszaverése Leningrád előtt.

ZUHOGÓ ESŐBEN
nyomulnak előre a német csapatok Moszkva alá.

Német hegyivadászok az Azovi tenger partvidékén Rosztov felé menetelnek...

Charkovban már minden csöndes...

Légitámadás a krimi félszigeten.

mennyiségű hajóparkot a szovjet rendelkezésé bocsátott..." Az amerikai sajtó háborúspárt szárnya már csillagászati számokat közöl a szovjet hadsereg teljesen új felszerelésének nagy munká járól s avval biztatja a nemzetközi zsidóságo hogy tavasszal a vörösök már amerikai felszere léssel folytathatják a küzdelmet Hitler ellen. Eze a fellengős ígéretek azért ismétlődnek az elmélet segítség dagadó számoszlopaiban, mert az ango szász világ tekintélyes számú kommunista tömege hangosan követelik az *„új nyugati frontot"*, Szov jetoroszország tehermentesítésére s nem múlik e nap, botrányos és jól szervezett nagy tüntetések nélkül.

A szovjet elveszített kerek 20.000 harckocsit. Nézzük meg közelebbről egyszer, hogy a szovjet harckocsik pótlása, hogy festene a józan valóságban. Egy 4000 tonnás gőzös, csak 10 páncélos harckocsit tud szállítani s 20.000 harckocsi továbbításához Vladivosztokba vagy Archangelszkbe, *8 millió tonna hajótérre volna szükség!* Amerika minden más hajózási tevékenységét hosszú időre be kellene szüntesse, hogy a szovjetnek csak harckocsikat szállítson. Még ennél is súlyosabb hiba az hogy csupán harckocsikkal nem lehet egy felmor zsolt sereget talpraállítani. Pótolni kellene az ágyú a repülőgép, a lőszer s az egyéb hadfelszerelés veszteséget is, *260 szétvert hadosztály számára Gort*, angol tábornok kétségbevonhatatlan adata szerint egy angol hadosztály felszerelésének át szállításához a Csatornán, 1939-ben *225.000 tonn hajótérre volt szükség;* a szovjetorosz hadosztályo tengerentúli anyagpótlása tehát *58.5 millió* tonn hajóürt venne igénybe, ha volna ennyi hajótér világon!... Anglia eddig 13.8 millió tonna hajó veszített a tengereken s *több tonnás lesz a dicsek vése, mint a szovjetvizekre küldött kölcsönhajója..*

A heves propaganda megfeledkezik arról, hog a szovjethadsereg fegyverzete 15 év alatt készül s 4 hónap alatt veszett el! Egy óriás birodalon minden kincse, munkája s a kizsarolt dolgozók ke resete, 170 millió emberi lélek évtizedes nyomorú sága halmozta össze a harckocsikat, repülőgépeke és ágyúkat s ezt az óriás mennyiségű fegyver *Amerika nemcsak szállítani, de kitermelni sem tudja!* A csikágói börze sokkal helyesebben ítéli meg a helyzetet, mint a politikusok. A nagy gabonaügynökök *búzaszállításra spekulálnak,* avval az indokolással, hogy a szovjet elvesztette dús éléskamráit s a *Sztalin kezén maradt részeken feltétlenül kitör az éhinség!...* Az Uralon túl lehet puszta ágyúcsöveket és páncéllemezeket gyártani, ha nem fordul fel éhen a munkásság, *de hadfelszerelést, a csatatereken használható modern fegyverzetet Omszkban és Novoszibirszkben nem tudnak előállítani.* A szovjetet semmiféle csoda és segítség nem mentheti meg.

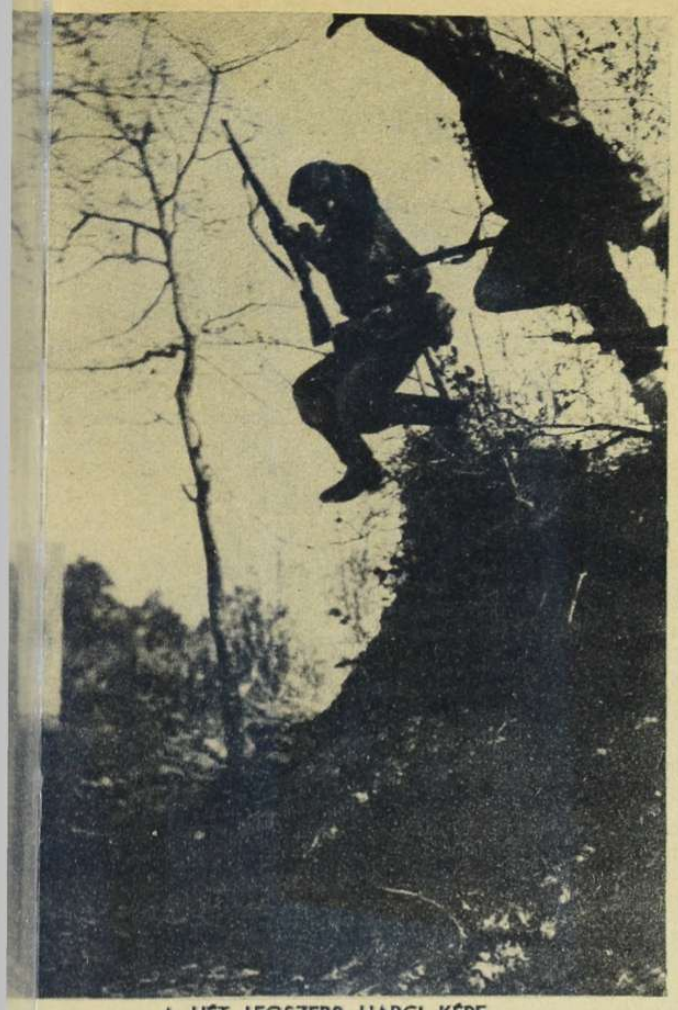

A HÉT LEGSZEBB HARCI KÉPE.

Roham a moszkvai arcvonalon egy szovjet géppuska-állásra.

Ilyen állapotban van a vasúthálózat Leningrád körül..

Első segítség a sebesült bajtársnak a moszkvai úton . . .

Nyugati harcok és izgalmak

Október havában a német tengeri- és légierők 441.300 tonna angol kereskedelmi hajót süllyesztettek el. Két hatalmas angol karavánból alig maradt meg nehány kisebb egység s a német és az olasz támadások angol hadihajókban is érzékeny veszteséget okoztak az Atlanti-Óceánon és a Fekete-tengeren. *Az angol berepülések száma a birodalom területére feltűnően megcsökkent s a légiharcok a Csatorna s francia és holland megszállott területek fölött zajlott le.* Október 22—28. között 48 angol repülőgépet lőttek le nyugaton s ezekben a harcokban 7 német gép nem tért vissza állomáshelyére.

Az Atlanti-óceáni csata jövőjét volna hivatva angolszász döntésre kiformálni az a példátlan uszítás, amely jelenleg az Egyesült Államokban a beavatkozási politika érdekében folyik. Roosevelt elnök október 28-iki beszéde a végletekig felcsigázta a szenvedélyeket s a *Reuben James* nevű amerikai romboló állítólagos elsüllyesztése a szenátusban és a sajtó irányított részében az azonnali beavatkozás lázát növelte meg. Roosevelt elnök azt állította, hogy kezeiben lévő „okmányok" bizonysága szerint, *a német kormány fel akarja osztani Délamerikát s el akarja törölni az összes vallásokat.* A német kormány méltóságteljes hivatalos választ adott a képtelen állításokra s a világ józanabb közvéleménye tudja, hogy az Egyesült Államok elnöke csak durva hamisítványokat szorongathat a kezében, igazságtalanul idézni fel a háborús állapotot.

A szabadjára engedett amerikai tengelyellenes izgatásban az a veszedelem, hogy későbbi időpontban hiába cáfolják meg a szétszórt hazugságokat, *amikor már a méreg megtette a hatását.* A *Kearny* cirkáló esetében például, *az amerikai tengerészeti főparancsnokság is megállapította utólag, hogy az angol—német tengeri csatába keveredett amerikai hadihajó először vizibombát dobott a német tengeralattjáróra s csak azután kapta meg a jól megérdemelt torpedót* . . . Lehetetlenség azonban az is, hogy amerikai hajók tétlenül csellengjenek a tengeri ütközetek színhelyén s maguknak sértetlenségi jogot követeljenek, de ugyanakkor szikratávíróin értesítsék az angol hajókat a német hadmozdulatokról. *Amerika lehetetlenséget követel a tengerek szabadsága címén s a gyűlölet szabadjára engedésével felidézi a fehér emberiség legnagyobb tragédiáját!* Csak fájdalommal és végtelen szomorúsággal gondolhat minden európai ember erre a szörnyű lehetőségre, mert a vérnek, vagyonnak és munkának új, esztelen pocsékolása, *semmit sem változtathat ennek a háborúnak végső eredményén!* A demokráciák nem győzhetnek, csak az áldozatok számát növelhetik s az időt húzhatják, maguk és mások szenvedéseinek növelésére . . .

AZ ELLENSÉG ARCVONALA MÖGÖTT!

Feltartott horogkeresztes zászló jelzi a támadó repülőgépeknek; hogy ez a hely már német kézben van.

Timosenko szovjetmarsall Moszkva helyett a Kaukázust védi s a hirek szerint megegyezett az angol Wavell tábornokkal az új ellenállási vonal kijelölésében. A kijelölés szilárd, csak a sikeres ellenállás kétséges . . .

AZ UTCAI HARC CHARKOVBAN.

A felszedett kövezetbe épített állást már a szovjetkatonáktól foglalták el.

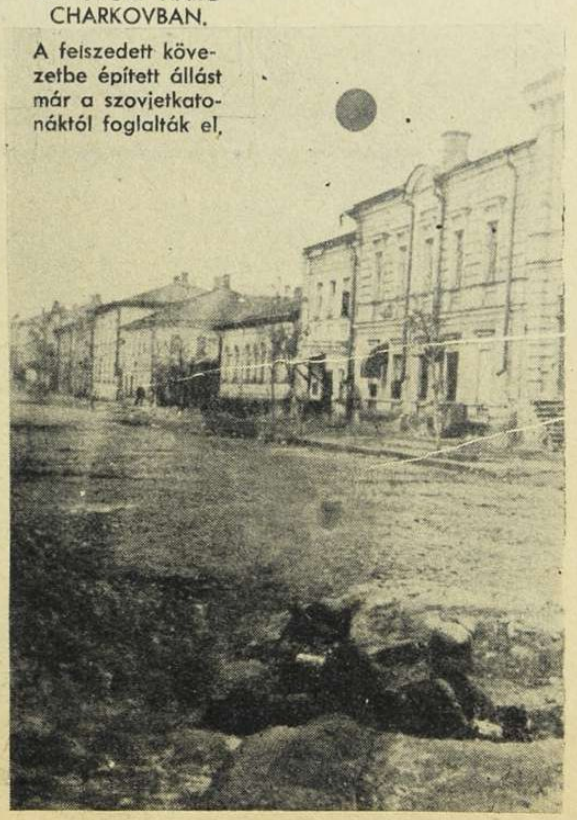

IGY FOGLALJÁK EL A

12.000 kilométeres arcvonalon, harcban minden talpalatnyi földért és győztesen minden akadályon át, feltartóztathatatlanul nyomul előre az európai szövetséges hadseregek hősi áradata Szovjetoroszország földjén. A végső küzdelem gigászi méreteit s az eredmények csodáját csak az érti meg igazán, aki megismeri a hadak elé tornyosuló **óriás nehézségeket.** A természet és a vad táji elhagyatottság akadályain túl, a biztos halál gondolatába riasztott vörös hadsereg kötelékeinek és az orgyilkosságra uszított partizánoknak kétségbeesett ellenállását kell **mindenütt gyorsan és erélyesen leküzdeni,** lépésről-lépésre, hogy a nagy előnyomulás lendülete megmaradjon. **A gyalogság** végzi el ezt a hatalmas feladatot, amelynek hősisége örök történelmi emlék marad. **Ezernyi falu határában megismétlődik az utcai harcok befejező, véres felvonása, mielőtt megtisztul az út a további előnyomuláshoz s a béke csendje borul az elfoglalt területekre...**

1. A csata véget ért. A szovjeterők zöme elmenekült. Szétroncsolt és elhagyott fegyvereken keresztül az élcsapat eléri a falut, ahol tüzet kap...

2. A házak mögött gyorsan bekeríti a gyalogság az egész falut. A rohamcsapat elfoglalja helyét s adott jelre megkezdődik a benyomulás a községbe.

A falu belseje is tele van elszórt hadfelszerelési tárgyakkal... Golyók süvítenek, s a német katonák kutatják gyakorlott ügyességgel az ellenállás fészkeit.

4. Most már kattognak a géppuskák a kipuhatolt lokra s az ellenség fegyverei lassan elhallgatna

5.
Kifelé a házból!... A kézigránát és a szurony nyelvét megértik a vörösök.

6.
Minden ablaknál felhangzik a vezényszó s nyomatéka van a parancsnak...

7.
Egyik házat a másik után rohamozzák meg a katonák...

8.
Esküdözik a tulajdonos, hogy az ő házából nem lőttek. Majd kiderül a kutatásnál...

SZOVJETFALVAK EZREIT

9.
Csendes a szovjet-ház, senki sem fe-lel, de...

10.
... betörik az ajta-ját, hogy átkutas-sák, mert golyók törték ki az abla-kokat...

...ket összefogdostak az ostromolt házakban! Az eldobált fegyverek csöve még ...leg volt, de állítólag mind ártatlanok... Rongyos, szerencsétlen, elbolondított emberek...

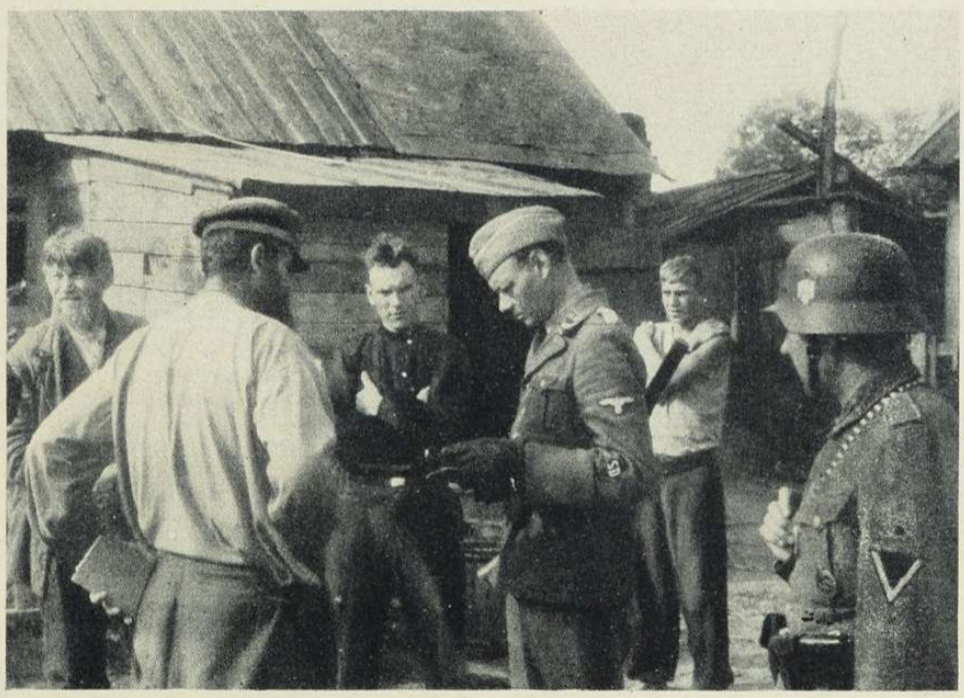

12. Megkezdődik a lakosság papírjainak szakértő felülvizsgálása.

13.
...az asszonyok is igazolják, hogy ...elyi, békés lakosok, a palotának ...em nevezhető lakásban. Az ud-...aron összehalmozott bútor már ...szovjetházból való, de nem fér ...e a kunyhószobába...

14.
Az ellenállás titka. A szegényes pa-rasztház fagerendái szélesre épí-tett beton kiserő-döt takarnak...

15.
Megérdemelt rövid pihenő. A foglyok az árokszélen ülnek s várják sorsukat. Félóra után tovább menetel a rohamcsapat s napnyugta előtt már új faluban harcol a győzelemért...

Régi magyar világ

1841 végén a világkép szinte hoszorkányosan hasonlít a jelenlegihez, csupán a szereplő államok és a helyszínek cserélődtek fel, nem is túlságos mértékben. A külföldi események örökös zajlása elgondolkoztatta a száz év előtti magyart s a világ ismeretéhez szoktatta, mert a magyar újságolvasókat rendkívüli módon érdekelte minden külföldi hír.

Nézzük ezt a hazai tudósítást az *örökké európai hódításra* készülődő és állandóan mozgósító *Oroszországról:*

«... Russzia rettentő állásba verte magát Lengyelországban, s Varsóban diadalmi díszoszlopot állított a szász piacon. Az emléket négy vasoroszlán őrzi. *Russziában úgy teremnek az öntöttvas emlékek, mint a gombák, s épp ezért nehezen fognak örökké tartani.* Hiteles tudósítások szerint *újra elkezdődött a muszka csapatok mozgása a porosz határ felé. Franciaország tartós hadi készülete nagy szálka a moszka szemében.* Az összpontosított sereg száma jelenleg 150 ezerre megyen. *A kiewi kerületben* állomásozó lovasság parancsot kapott, hogy szekerei számát 32-ről 48-ra emelje. A Hadminiszterség senkit nem bocsájt el többé szabadsággal; sok fiatal tisztté lett, mi oda mutat, *hogy tavaszkor könnyen kerülhet a sor háborúra.*»

Az *Óceánon túlra* tekintve, magunk elé állíthatjuk a kapzsi, álszent Amerikát üzletics kegyetlenségével, s becsületes, de erőtlen benső ellenzékével:

«... Azon hír valósul, miszerint *a floridai indiánusokkal* megszakadt a békealkudozás s *a háborút olly gyalázatosan fogják folytatni, mint kezdték.* Az amerikaiak a «vadak árulása és vérszomja» miatt rikoltoznak, néhány amerikai lap azonban nyiltan kimondja, hogy *a jog és igazság az idiánusok részén áll.* A Cubából ezelőtt hozatott szelindekek nem feleltek meg a várakozásnak, azért *jobb véreb-fajokat hozatnak,* mellyekkel tél idején felkutatják az erdőket s jaj azon indiánusoknak, kik az illy gyalázatos fejérek kezeibe esnek...»

Anglia egyenes úton halad a hatalom csúcspontja felé s Kína ellen harcol.

A magyar híradás szerint: «Bremer parancsnok július 4-én érkezett meg Tsuzan szigethez és annak fővárosa előtt horgonyt vetett. Másnap megtámadá e szigetet s az angolok kezére 20—25 álgyú esett, rája következő nap reggelén megszállották Tinghale városát, melly 40 ezer lakost számlál. Ezt a lakosság jobbadán elhagyta és a khinai pórnép kitakarodta előtt kirabolta. Azonban az angolok visszahívó felszólítására, (minden hajólobogón ezen felírás lengett: *«béke a kunyhók lakosinak, háború a palotákéinak»*), sok kereskedő és kézműves csakhamar visszatért. A városban tömérdek búzát és rizst találtak, mit 30 millió köbölre tesznek. Itt nemcsak a tsuzani tenger gabonatára volt, hanem az átelleni egész partvidéké is. Amoy sziget erősségét Blonde fregat lőtte halomra s több khinai dsonkát elsüllyesztett. Bocca Tigrist folyvást ostrom alatt tartják. Több kerület helytartója ismét felszólította a khinaiakat az angolok meggyilkoltatására. *Adenben azon hír kering, hogy egy angol vadászhajó és egy francia fregat közt összetűzésre került a dolog s rettentő viaskodás után az angol hajó a franciát elvette.*»

Ebből a kisméretű angol-francia tengeri csatából akkor sem lett hadüzenet, mint a mult évben a nagyobb méretű hasonló esetekből...

Pedig Franciaország erősen fegyverkezett. Egy évvel ezelőtt hozták haza Szent Ilonáról *Napoleon* hamvait, s a példátlanul hatalmas méretű fogadtatás a francia dicsőség emlékére épülve, valóságos háborús pszihózist teremtett az országban. *Thiers, a francia államfő Párist bevehetetlen falakkal készült körülvenni, vagyis valóságos száz év előtti Maginot-vonalat tervezett a főváros körül.* Ez az óriási terv egész Európát, mint szemmel látható háborús jel, lázas izgalomba hozta. A magyar sajtó a londoni *Herald* gúnyos, érdekes cikkét teljes terjedelmében közölte:

«... *A franciák falat határoztak! Párist szent várossá teendik, s egész világgal dacolva, Franciaország kizárólag mérnökökre akarja magát bízni. Ha egyszer már megvívhatatlan kőfal kerítendi Párist, mi marad egyébb tennivaló az ostromló hadseregnek, mint zokogva üldögélni előtte és megközelíthetetlen szépségei miatt a fogaikat csikorgatni?* Az ausztriai és porosz katona haját fogja tépni mérgében, míg Franciaország nemtője, mint fiatal majom bukfencet hány s arcát fintorgatja s kőkalitkájából fittyet hány az egész világnak, átengedve magát túltengő suhanci képzelgésnek, miként minden verébfejű francia azt hiszi, hogy ő a nemzetek tetőpontja s minden műveltségi kifejlésnek fenékig tiszta szerdéke. *Valóban igen szomorú nagy nemzet az, mellynek nemzeti méltósága s nemzeti ereje csupán bástyákon alapszik.* Véleményünk szerint azonban ezen egész terv csak *iszonyú ámítás,* óriási szappanbuborék, melly a francia gyermekbüszkeségnek dicsőség s nagyság kecsegtető reményeivel hízeleg. Már néhány párisi lap is azon haszontalan világcsodához, a khinai falhoz hasonlítá Páris jövendő körülbástyázását. *Ha már az ellenséges hadsereg Párist eléré s minden szállítási közlekedéstől elzárja, akkor a városban kuttogó katonákra jobb volna, ha nem kő, hanem pástétom falakkal volnának elzárva.* Minden esetben csak a gyomor kerülne itt rút hínárba, mert a vitéz s lovagi nemzet éhségnek lenne meghódolni kénytelen. Ha a franciáknak az európai nemzetek ellenében növekedő erőre van szükségük, úgy azt valóban *nem kőben s mészben fogják föltalálni.* Hagyjanak föl azon botor eszményekkel, melly szerint majd egy milliónyi lakosságot falak közé akarnak szorítani, s vessék szemüket inkább más nemesebb s maradandóbb tárgyra, *vagyis építsenek maguknak józan nemzeti szellemet...*»

Így szerette Anglia Franciaországot...

A *magyar belföldön* a *«Regélő»* a magyar társadalom kérdéseiről cikkez. A magyar nemzet közérzése már nem az álmodóé, hanem a felébredté és látó szem megállapításai után igazodik. *Már lát, ha még nem is mozdul.* Utakat lát, melyek a jövőbe vezetnek, de még nem választott és nem indult el. Ez a magyar társadalmi kép már nem annyira találó, mint a külföldiek, mert *ma már, hála Istennek, minden másképpen van:*

«... *Nehéz írni a társadalomról!* Ki tudja megmondani, miért oly bolond a világ kerékvágása, miért jutni legkésőbben célhoz egyenes úton, miért hízik leginkább, ki legkevesebbet dolgozik és miért van legtöbb barátja a legsemmiházibbnak? A bölcseség kapuját úgy képzelem, hogy belül az ostobák lakomáznak, kívül pedig az okosak hallgatják a vivátokat, kívül a becsületesség fázik, belül pedig a dévajok ruganyos pamlagon kényelmesen nyujtóznak. Mindabból az sül ki, hogy nehéz a dongónak a pókhálóból szabadulni. Láthatjuk itt a legtarkább bohóságokat, mint rakják föl magukra füleiket az emberek, s fagnak bálványokat, hogy fejet hajtsanak előttük s mint eresztenek föl szappanbuborékokat az égbe. Hasonlítanak az őrültek házának lakóihoz, mindenki nevet a másik bolondságán, *de megharagszik, ha látja, hogy őt is kinevetik. Nehéz megmondani, gyakorlat embere van-e több nálunk, vagy elméleté.* Vannak dolgok, mellyeket igen szeretünk gyakorolni, s ismét, mellyekről szeretünk elmélkedni. *Gyakoroljuk például a vendégeskedést,* míg van miből, ha nincs miből, bőlcsen koplalunk vagy cifrán káromkodunk, vagy eladjuk magunkat olcsó áron. *Elmélkedni is nagyon jól tudunk dolgokról, mellyek végre nem hajthatók, tervekről, mellyeket nem létesíthetünk. Elmélkedünk arról, mi rútul zátonyosodik a Duna s mi jó volna segíteni rajta, mi szép volna tisztába jönni életkérdéseinkkel, a polgárokkal, jobbágyokkal, — magunk között, — központosítás kell-e, vagy megyei municipium, rohanás, tespedés vagy fontolgatás. Elmélkedünk néha elmétlenül, de adja Isten, hogy soha elme nélkül.*»

Pontosan a cikk alá került ez a háromsoros tréfa a magyar olvasó számára:

«Ha a szép lány csinos ifjúval beszélget, mi másról lehet szó, mint szerelemről. De ha egy magyar beszél a zsidóval, a tárgy bizonyosan lejárni készülő váltó.»

A *tél elején* keményen befagyott a Duna, s a jégen folytatott keserves közlekedés visszaéléseit ostorozza a *Pesti Hirlap:*

«... Úgy hallottuk, hogy mihelyt csak egy szál deszka tétetik valahol a jég vizenyősebb helyére, *azonnal vám szedetik és pedig rendes egész hídvám.* Utóbb már deszka nélkül is ide jutottunk. Felvilágosíttatni szeretnénk, miért kell az alsóbb néprétegnek a jégen átmenésért is megfizetni. Feleletre csak azért vagyok kíváncsi, hogy ezután meg ne ütközzem, *ha valakinek eszébe jutna a szegény embertől még a légbeszívásért is adót követelni...*»

Ahogy egyre mélyebbre ereszkedünk, ilyen híreket találunk:

«... Bécsi hírek szerint *N. gróf 25 éves hazánkfia,* azon nemes fogadást tevé *valamelyik rokonlelkű szivaccsal, hogy annyi rhumot fog meginni, mennyit amaz francia pezsgőben birand elnyelni...* A fogadás csakugyan végtére ment s a rhumivó 25 éves grófot *másnap halva lelék ágyában!* Vajjon gáncsolhatni-e *a szegény napszámost,* ki nehéz munka után este annyit iszik, hogy kurjongatva tántorog szállásáig, midőn főnemes rendből is találkozott ember, ki illy nemtelen fogadásra bírt vetemedni napjainkban?... *Ezen elkorcsulás óriási léptekkel halad előre. Hazánkban valamennyi más gyár száma összesen is alig megy annyira, mint a zsidó szeszgyáraké.* Valóban ideje, hogy e kártékony méregitatásnak gát vettessék, *mert Budapest utcáin már nemcsak férfiakat, hanem asszonyokat, sőt gyermekeket is láthatni a pálinka mámortul leveretve földön heverni...*»

Ezt a fenti hírt és írást *Széchenyi lapjában, a Jelenkorban olvassuk.* Körülbelül ugyanazon a napon a *Pesti Hírlap* is közöl e tárgyban egy példát:

«... Néhány nap előtt egy tízéves gyermek sok pálinkaivás következtében meghalt. Szülei büntetésre méltók, mert illő felvigyázás mellett e szomorú esemény alig fogott volna megtörténhetni.»

Hogy a boru után egy kis derűt is lássunk, tegyük ide ezt a pár sort, melynek az is lehetne a címe: *«Angolok a Bálvány-utcában száz év előtt.»*

«... Mult ünnepnapon a lánchídon dolgazó *angol kézművesek* közül ketten, serény borivás után, a Bálvány-utcában *ökleszkedtek* (box-párviadalt vívtak) s a sajátszerű látvány számos nézőt csődített össze...»

Az irodalmi rovatban mit találunk?

«Sue «Örök zsidó»-jának magyar fordítása is készül. Jelenleg tömérdek német lap fordítja és adja, s így vannak vele a hollandi lapok is. Most majd nálunk is jó könyvárusi üzérkedés esik vele. *Egy évig senki nem fog egyebet olvasni, mint «Örök zsidót» és örökké csak zsidót.»*

Két számmal utóbb a lap még utánna lőtte ezt a hírt:

«Párisban nemcsak «Örök zsidó», de most már «Örök zsidónő» cím alatt is jelenik meg egy regény.»

Hogyha ez nagyon messze van tőlünk, jöhetünk közelebbre is, a *«Pesti Divatújság»* hasábjaira:

«Szarvasról igen örvendetes hírt vevénk. *Bloch Móricz,* a keresztelt izraelita, *a jeles magyar író, az ottani evangélikus iskola rendes tanítójává választatott. Milly szép jövő elébe nézhet a szarvasi iskola, sőt ezáltal maga az egész város is!...*»

Ez egymagában is remek kis hír, hát még, ha hozzátesszük, hogy a *Pesti Divatlap,* — félrevezető címe dacára, — nagyon rangos kis kultúrfolyóirat olyan szerkesztőséggel, hogy ahhoz hasonló azóta sem akadt magyar földön. Amikor *egyidőben volt a lap munkatársa és szerkesztőségi tagja Vörösmarty, Tompa, Czuczor, Bajza, Garay, Szigligeti, Jókai, Petőfi Sándor.*

Különösen megmosolyogni való kedves körülmények között szerepel ez a *két utóbbi,* akkoriban kezdő író. Mint, ahogy az életben sokszor előfordul, az útkeresés göröngyei között, hasonló tévedés: — *a kezdő Jókai Mór verseket írt a lapba, a kezdő Petőfi pedig, — néhány gyönyörű verse kivételével — elbeszéléseket. Nagy szerencséje a magyar irodalomnak, hogy még idejekorán irányt cseréltek.*

A *Jókai versek közül* íme egy első szakasz, mint bizonytalan lábon billegő Petőfi utánzat:

Hejh! Szerelem, megátkozlak szerelem,
Miért bántál olly pogányul énvelem
Kínjaidat szüm harmadszor szenvedé,
S mindannyiszor fricskát adtál, tudod-é?

Valljuk be az igazat, Petőfi prózai elbeszélése sem sokkal jobb: Ime így kezdődik:

«Álarcosbál.» — «Meghagyám, hogy senkinek sem vagyok honn. Barátaim egyike tolakodott hozzám.»

Szolgám R... Antal urat jelenté be. József háta mögött egy fekete festőöltöny szélét pillantám meg; ez öltöny viselője kétségkívül meglátta házi köntösöm egy részét s így lehetetlen lévén elrejteznem.

Jó, hadd jöjjön! — mondám fennhangon... vigye el az ördög! — mormogám magamban.

Ha dolgozik az ember, csak a nő az, ki szabadon háborgathatja, ő az egyetlen kivétel.

Feléje közeledtem olly kedvtelen arccal, millyen csak lehet a munkájában félbeszakasztott íróé, dehát olly halványnak, olly elaszottnak látszott, hogy ezek lettek első szavaim:

— Mi bajod? Mi lelt?

— Óh, hagyj lélekzenem, — felelt, — aztán majd elmondom, különben csak álmodtam, vagy megtébolyodtam.

Székbe veté magát s fejét kezébe támasztá.

A kandalló felé fordultam háttal s egy szivart kezdék ujjaim közt tekergetni spanyol hidegvérrel és türelemmel.

Midőn elkészült, átadtam Antalnak, tudva, hogy előtte rendesen kedves az illy szívesség.

Köszönetet inte fejével, de kezemet visszatolá.

Lehajoltam, hogy a szivart a magam számára gyujtsam meg; barátom megfogott.

— Sándor, — szóla, — hallgass végig, kérlek...»

Eddig a keret, s ebben következik az elbeszélés. Egy barokk cifraságú történet, a kor szokása szerint, *meg nem történhető történettel és elő nem forduló fordulatokkal...* Petőfi «beszélye» bőven elmeséli, hogy a jóbarát egy bálban megismerkedett egy álarcos hölggyel, s az ismeretlenségben megőrzött találkozás, mindkettőjükre felejthetetlen. A jó barát ma kapott levelet a hölgytől, melyet szerelmében haldokolva írt és adott postára, s a jóbarátot találkozóra hívja. *A hely a temető,* ahol meg kell kérdeznie a temetőőrt, hogy hol van a legújabban behantolt sír, az alatt pihen az örökké szerelmes kedves. A jóbarát egyenesen most jött a temetőből...

Ilyen történet felett meg az olvasóközönség ízlésének, s bizonnyal sok könynyet hullattak felette a hölgyolvasók, míg a mai ember csak azt tudja belőle megállapítani, hogy abban az időben vagy nagyon gyorsan temettek haláleset után, vagy pedig nagyon lassan kézbesítették a leveleket.

MOSZKVAI TÁNC...

MOSZKVAI CSENDÉLET:

— *Hová sietsz annyira?*
— *Az embernek hivatása is van, ma még ki kell végeznem százötven embert.*

— *A felolvasott elvtárs urakat kérem fáradjanak ki az udvarra!*

— *De biztos úr? Nekem egy orvosi bizonyítványom van, hodj nem járhatok gyalog...*

Churchill egyedül marad a homokzsákok mögött...

AMIT A VEREBEK CSIRIPELNEK:

— *Csupa benzin, csupa benzin!*
— *Sose búsuljon szomszéd, nemsokára szebb napok virradnak ránk; újra lesz konflis!*

Már megint személyeskednek...

A FINÁLÉ.

ANGOL SEGÍTSÉG A SZOVJETNEK...
(Kladderadatsch.)

ŐSZI VADÁSZATON ANGLIÁBAN.

— *«Csodálatos a mi hadseregünk, ezredes úr, mindenre használható...»*

AZ ELŐADÁS VÉGE:

— *«Köszönöm szépen és a viszontlátásra!...»*
(Travaso.)

CHURCHILL—EDEN BESZÉLGETÉS.

— *Gondolod kérlek, hogy Amerika tényleg segíteni akar?...*
— *Dakar!...*

MAGYAR FUTÁR. Politikai hetilap. A szerkesztésért felel: Dr. RAJNISS FERENC főszerkesztő. A kiadásért felel.: Grátzer Antal. Szerkesztőség: Budapest, VIII., József-körút 5. Telefon: 137—103 — Kiadóhivatal: Budapest, VIII., József-körút 5. II. em. Telefon: 144—400. — Előfizetési ár egy évre 10 P, félévre 5 P, negyedévre 2.50. Egyes szám ára 20 fillér. Kéziratok megőrzését vagy visszaküldését a szerkesztőség és a kiadóhivatal nem vállalja. — Nyomatott a Stádium Rt. offset-körforgógépén, Budapest, V., Honvéd-utca 10. Felelős: Győry Aladár igazgató.

LOVAGIAS ÉLETMENTÉS AZ ATLANTI ÓCEÁNON

Egy lelőtt angol bombázó repülőgép személyzete, két tiszt és négy altiszt, huszonnégy órát töltött a mentőcsónakokon, amíg a teljesen kimerült repülőgéptörötteket egy német tengeralattjáró fedélzetére vette.